

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΚΑΙ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΩΝ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ ΠΑΤΕΡΑ ΗΜΩΝ

ΙΩΑΝΝΗΝ ΜΑΞΙΜΟΒΙΤΣ

ΕΠΙΣΚΟΠΟΝ ΣΑΓΓΑΗΣ ΚΑΙ ΣΑΝ ΦΡΑΝΣΙΣΚΟ
ΤΟΝ ΘΑΥΜΑΤΟΥΡΓΟΝ

ποίημα

ΔΡΟΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ Μ. ΜΠΟΥΣΙΑ
ΜΕΓΑΛΟΥ ΥΜΝΟΓΡΑΦΟΥ ΤΗΣ ΤΩΝ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ
ΕΚΔΟΣΙΣ

ΙΕΡΑΣ ΜΟΝΗΣ ΑΓΙΟΥ ΝΕΚΤΑΡΙΟΥ
ΤΡΙΚΟΡΦΟΥ ΦΩΚΙΔΟΣ

2006

ΧΑΙΡΕΤΙΣΤΗΡΙΟΙ ΟΙΚΟΙ

ποίημα 'Ισιδώρας Μοναχής 'Αγιερόθειτσίσης

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ
ΚΑΙ
ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΩΝ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ ΠΑΤΕΡΑ ΗΜΩΝ

ΙΩΑΝΝΗΝ
ΤΟΥ ΠΙΚΛΗΝ ΜΑΞΙΜΟΒΙΤΣ
ΕΠΙΣΚΟΠΟΝ ΣΑΓΓΑΗΣ ΚΑΙ ΣΑΝ ΦΡΑΝΣΙΣΚΟ
ΤΟΝ ΘΑΥΜΑΤΟΥΡΓΟΝ

ποίημα

ΔΡΟΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ Μ. ΜΠΟΥΣΙΑ
ΜΕΓΑΛΟΥ ΥΜΝΟΓΡΑΦΟΥ ΤΗΣ ΤΩΝ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

Ἰσχύς μου καὶ ὕμνησίς μου ὁ Κύριος.

(Ψαλμ. 117, 14)

Ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

(Ψαλμ. 145, 2)

ΕΚΔΟΣΙΣ
ΙΕΡΑΣ ΜΟΝΗΣ ΑΓΙΟΥ ΝΕΚΤΑΡΙΟΥ
ΤΡΙΚΟΡΦΟΥ ΦΩΚΙΔΟΣ

2006

Ἀκολουθία καί Παρακλητικός Κανών
εἰς τόν ἐν Ἁγίοις Πατέρα ἡμῶν
Ἰωάννην Μαξίμοβιτς

Ποίημα Δρος Χαραλάμπους Μ. Μπούσια

ἔκδοσις-ἐπιμέλεια: Ἱερά Μονή Ἁγίου Νεκταρίου Φωκίδος

Ἐκτύπωσις:

Τυπογραφεῖον Lettra. Τζουβάρας Βασίλειος

© Copyright: ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΑΓΙΟΥ ΝΕΚΤΑΡΙΟΥ ΦΩΚΙΔΟΣ

ΤΡΙΚΟΡΦΟΝ 330 56 ΕΥΠΑΛΙΟΝ

ΤΗΛ. καί FAX. 26340 - 44391

e-mail: agnektar@mes.forthnet.gr

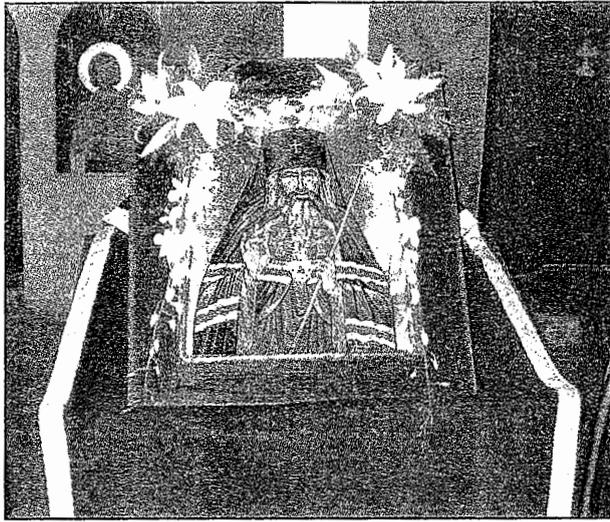
Ἐκδοσις πρώτη: Σεπτέμβριος 2006

Ἀφιερώνεται

Στή μακαριστή
Ζηναΐδα μας πού
πρόσφατα ἔφυγε
γιά νά συναντήσῃ
τόν Ἅγιο Ἰωάννη...

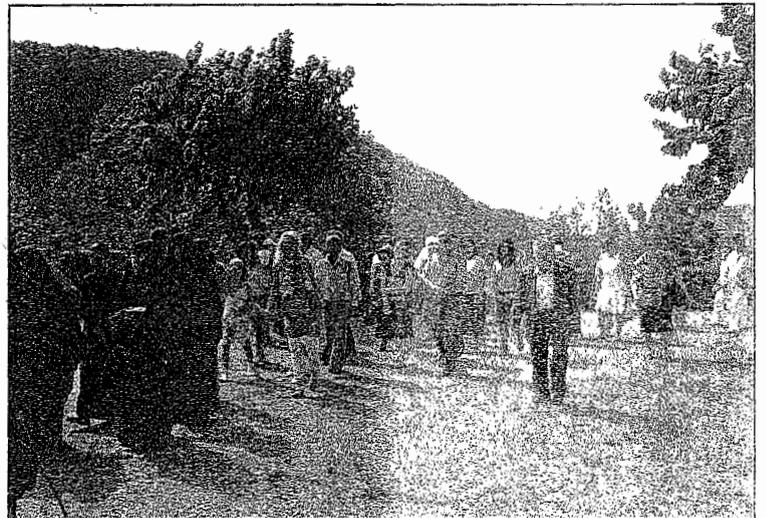

2 ΙΟΥΛΙΟΥ

έορτή ΑΓΙΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ ΜΑΞΙΜΟΒΙΤΣ

Η Ιερά Μονή μας κάθε χρόνο στις 2 Ιουλίου τιμᾷ τὴν μνήμην τοῦ "ἐν Ἁγίοις Πατρός ἡμῶν" Ἰωάννου Μαξιμοβίτς.

Εἰκόνες καὶ στιγμιότυπα ἀπὸ τὴν πρώτη πανηγυρική έορτή.

ΑΓΙΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΞΙΜΟΒΙΤΣ
ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΣΑΓΓΑΗΣ ΚΑΙ ΣΑΝ ΦΡΑΝΣΙΣΚΟ

Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος πλ. α΄. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Ἰωάννη Μαξίμοβιτς, ἀγγελόμορφε,
ἱεραρχῶν θεοφόρων
καὶ διδασκάλων σοφῶν
ἐκλαμπάντων ἄρτι σάπφειρε πολύτιμε,
ὡς Ὁρθοδόξων ἀσκητῶν
καλλονὴν καὶ ποταμὸν
ἀστείρευτον θαυμασίων
σὲ ἀνυμνοῦντες εὐχάς σου
θερμὰς πρὸς Κύριον αἰτούμεθα.

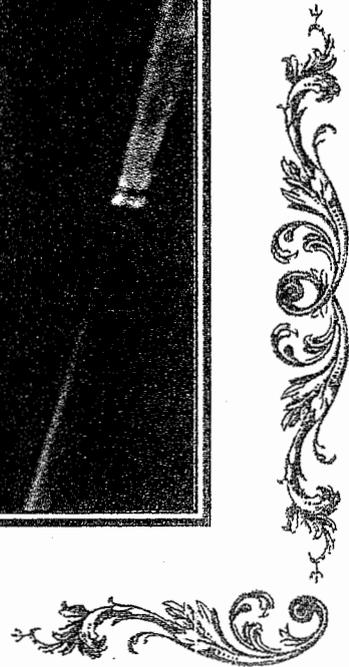
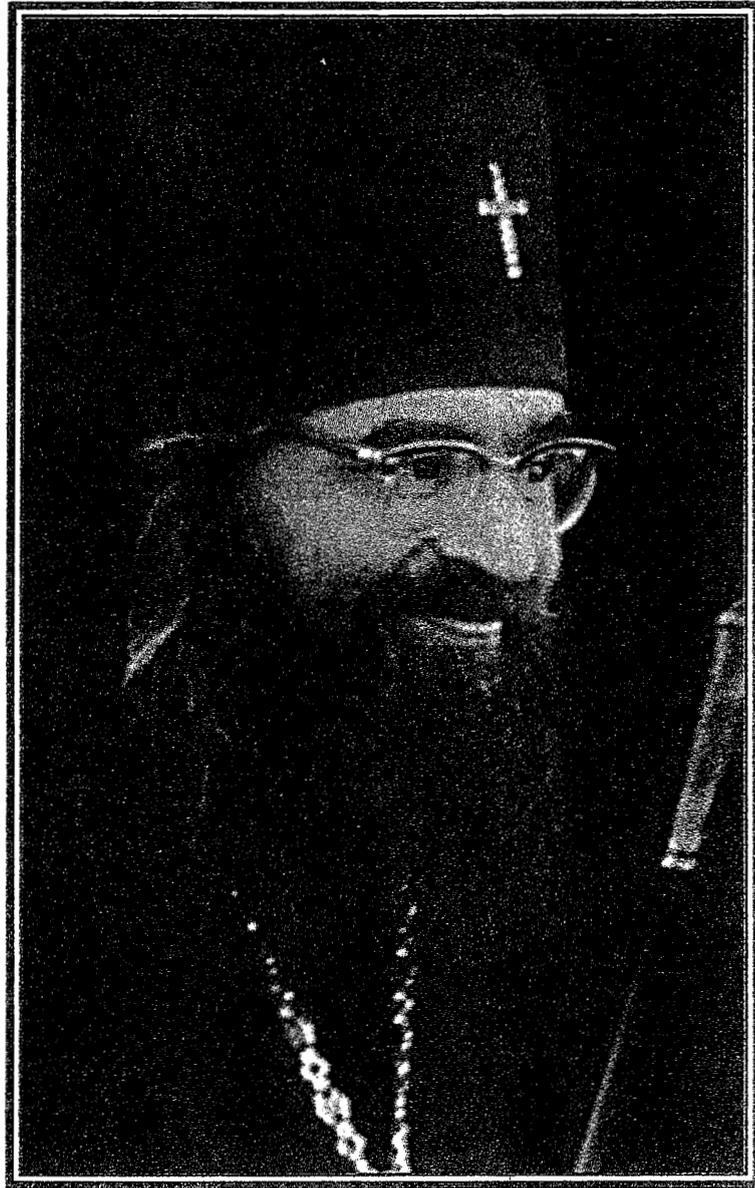
Κοντάκιον.

Ἦχος πλ. δ΄. Τῇ Ὑπερμάχῳ.

Τὸν ταπεινόν, ἀπλοῦν, φιλόθεον, φιλάρετον,
σεμνόν, μακρόθυμον, πραῦν καὶ εὐσυμπάθητον
εὐφημήσωμεν Ὁρθόδοξον ἱεράρχην,
Ἰωάννην τὸν Μαξίμοβιτς, μελίσμασιν
ὡς θαυμάτων φρέαρ ὄντως ἀκεσώδυνον
πόθῳ κράζοντες· Χαίροις, χάριτος σκῆνωμα.

Μεγαλυνάριον.

Χαίροις, ἱεράρχα νεοφανές,
μάκαρ Ἰωάννη,
ταπεινώσεως κορυφή,
χαίροις, ὁ ἀνύσας
οὐρανοδρόμον ἄρτι
πορείαν καὶ θαυμάτων
κρήνη γενόμενος.

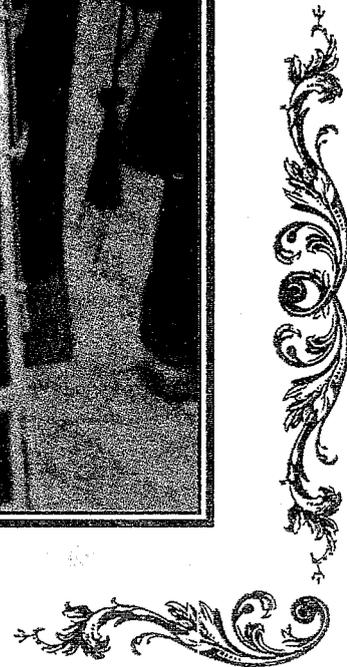
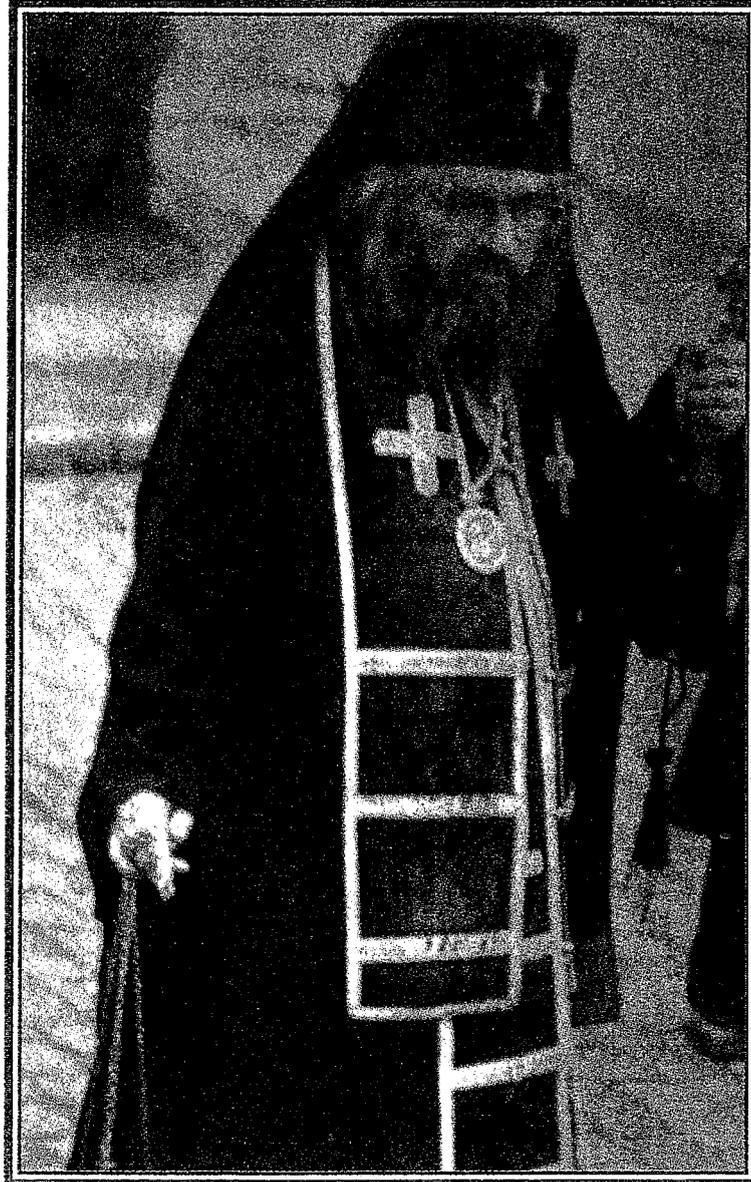
Πρόλογος

Μέ πνευματική χαρά και συγκίνηση προβαίνουμε στην έκδοσι τῶν Ἱερῶν Ἀκολουθιῶν τοῦ νεοφανοῦς Ἁγίου Ἰωάννου Μαξίμοβιτς, τοῦ ὁποίου τόν βίο ἐκδόσαμε στα ἑλληνικά πρὶν δύο χρόνια. Ἐκτοτε ὅλο και περισσότερο γίνεται γνωστός και ἀγαπητός ὁ Ἅγιος Ἰωάννης, ὁ ὁποῖος ἂν και νεοφανής, κοιμήθηκε μόλις τό 1966, ὁ Θεός τόν ἐδόξασε τιρώντας τό ἅγιο Λείψανό του ἄφθαρτο και εὐωδιάζον. Ἀγαπίθηκε τόσο εἰς τὴν Ἀμερικὴν, ὅπου ἔζησε, δοξάσθηκε ἀπό τό Θεό μέ τὴν ἀφθαρσία και μυροβλυσία τοῦ ἁγίου Λειψάνου του και στή Ρωσία, ἀπ' ὅπου καταγόταν, ὅσο και στήν Εὐρώπη, ὅπου ὑπηρετίσε ὡς Ἐπίσκοπος Δυτικῆς Εὐρώπης. Στήν Ἑλλάδα ἔγινε γνωστός ἀπό τό βιβλίο πού ἐξέδωσε ἡ Ἱερά Μονή μας. Αὐτή ἡ ἀγάπη τοῦ κόσμου εἶναι πού δημιούργησε τὴν ἐπιτακτική ἀνάγκη νά γραφοῦν οἱ ἱερές ἀκολουθίες τοῦ Ἁγίου γιά νά τόν τιμοῦμε ἐγκωμιαστικά και νά τόν ἐπικαλούμεθα στίς προσευχές και παρακλίσεις μας.

Στήν ἐπιτακτική ἀνάγκη αὐτή ἀνταποκρίθηκε, μέ τό θεῖο χάρισμα του, ὁ δόκιμος ὑμνογράφος τῆς Ἐκκλησίας Δρ Χαράλαμπος Μπούσιας, τόν ὁποῖο και θερμῶς εὐχαριστοῦμε γιά τὴν θαυμασία πνευματική του ἐργασία.

Εὐχόμεθα ταπεινά σέ κάθε ψυχούλα πού ἀγαπᾷ τόν θαυματουργό Ἅγιο Ἰωάννη, πού ἦρθε κοντά του, πού τόν ἀγάπησε και εὐεργετίθηκε ἀπό αὐτόν, πού ἔνοιωσε τὴν προστασία και τὴν σκέπη του, τὴν ἱαματική του χάρι και τίς πρεσβεῖες του σέ κάθε δύσκολη στιγμή και ἀνάγκη του, οἱ Ἱερές Ἀκολουθίες του νά ἐμπνεύσουν τὴν ἀγάπη στόν Θεό και στόν πλησίον πού και ὁ Ἅγιος Ἰωάννης εἶχε και ἔτσι ἀνεδείχθη στίς ἔσχατες ἡμέρες μας ἐκλεκτό δοχεῖο τῆς θείας χάριτος. Ἅγιε Ἰωάννη πρέσβευε ἐνὶ ὕπνῳ τοῦ θρόνου τοῦ Θεοῦ ὑπὲρ ὅλου τοῦ κόσμου.

† Ἡ Ἡγουμένη
Μόνικα Μοναχή
και αἱ σὺν ἐμοὶ ἐν Χριστῷ Ἀδελφαί

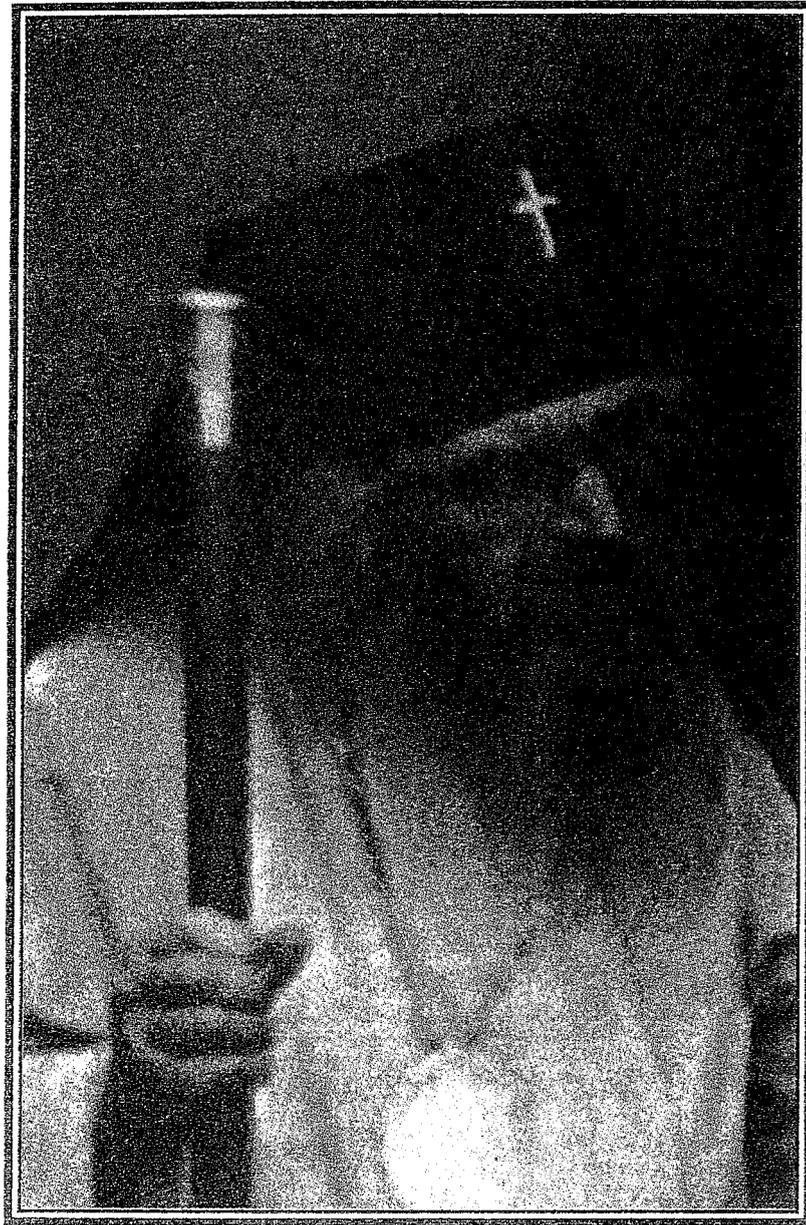
ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΤΟΥ ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ

ΙΩΑΝΝΟΥ

ΤΟΥ ΠΙΚΛΗΝ ΜΑΞΙΜΟΒΙΤΣ

ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΣΑΓΓΑΗΣ ΚΑΙ ΣΑΝ ΦΡΑΝΣΙΣΚΟ
ΤΟΥ ΘΑΥΜΑΤΟΥΡΓΟΥ

ΕΝ Τῷ ΜΙΚΡῷ ΕΣΠΕΡΙΝῷ

Μετὰ τὸν Προοιμακόν, εἰς τὸ Κύριε Ἐκέκραξα,
ἰστῶμεν στίχους δ' καὶ ψάλλομεν Στιχηρά Προσόμοια·

Ἦχος α'. Πανεύφημοι μάρτυρες.

*Κ*ανὼν βιοτῆς ἀσκητικῆς,
τύπος ἀρχιποίμενος,
τῶν ἀποστόλων ἐπόμενος,
νοσοῦντων ἴαμα,
θεολόγων στέμμα,
διδασκάλων πρόβολος
καὶ πάντων ἰθυντῆρ ἀπλανέστατος
πρὸς ἀφθαρτότητα,
Ἰωάννη, ἀναδέδειξαι

ἐν ἔσχατοις
τοῖς χρόνοις, μακάριε.

Ῥωσίας ἐκβλάστημα σεπτόν,
Ἰωάννη πάνσοφε,
ἡ χάρις σε ἐπεσκίασε
τοῦ θείου Πνεύματος,
ἐκ νεότητός σου,
χρόνων καὶ ἀνέδειξε
σοφίας τοῦ Παντάνακτος σύνοικον
καὶ ἐνδιαίτημα
ἀρετῆς, θεομακάριστε,
σὲ καὶ στῦλον
τῆς πίστεως ἄσειστον.

Ἑλλήνων χορείας λειτουργόν,
Ἰωάννην, μέλψωμεν
Μοναστηρίου γηθόμενοι
Σερβίας κράζοντες·
τὴν χειμαζομένην
ταύτην μειονότητα
ὁ λόγοις ἀναψύξας ἐνθέοις σου
πᾶσιν ἀνέδειξας
πρὸς ἐμπεριστάτους ἅπαντας
σὴν ἀγάπην,
σεπτέ, καὶ συμπάθειαν.

Ἀλώβητον χάριτι Θεοῦ
 τὸ σὸν σκῆνος ἔμεινε
 μετὰ σὸν θάνατον, ὅσιε,
 τοῖς εὐσεβόφροσιν
 ἅπασι δεικνύων,
 Ἰωάννη πάνσοφε,
 Χριστῷ ὅτι σαφῶς εὐηρέστησας,
 λόγοις, καὶ πράξεσι,
 φιλοθέω πολιτεία σου,
 ταπεινώσει,
 εὐχῇ καὶ στερήσεσι.

Δόξα. Ἦχος δ'.

Ἰσαγγέλως πολιτευσάμενος
 οὐκ ἔδωκας νυσταγμὸν τοῖς βλεφάροις σου
 καὶ ἀνάπαυσιν τοῖς κροτάφοις σου,
 Ἰωάννη, ἱεράρχα χαριτώνυμε·
 σὺ γὰρ ὡς ποιήσας καὶ διδάξας
 τῶν μεγάλων τῆς Ἐκκλησίας πατέρων ἰσοστάσιος ὤφθης
 ἐν τοῖς ἐσχάτοις, πάτερ, ἔτεσι·
 καὶ νῦν σὺν ἀγγέλοις ἀγαλλιώμενος
 μὴ παύσῃ τῷ εὐϊλάτῳ Κυρίῳ πρεσβεύων
 ὑπὲρ τῶν τιμώντων τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου.

Δόξα. Τριαδικόν.

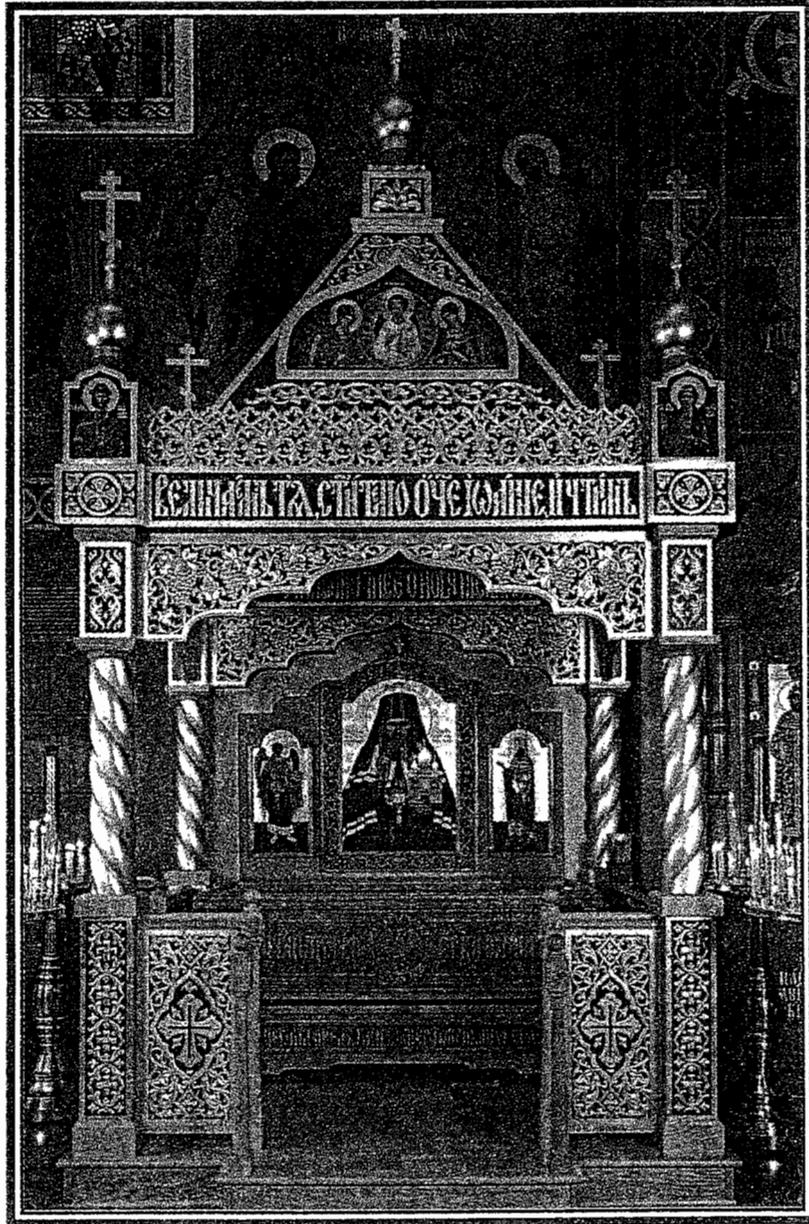
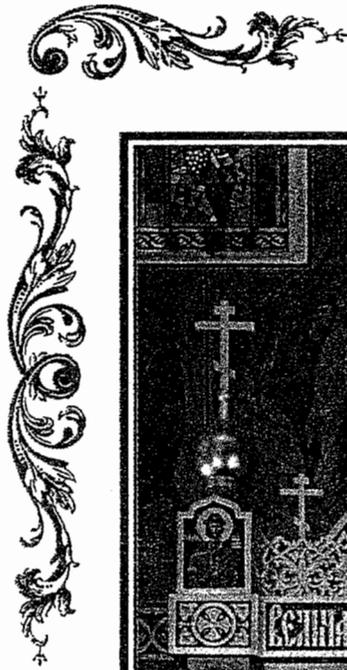
Δόξα Σοι, ὁ Θεός,
Τριάς ὑπεραγία,
ἡ ἐν ἔσχατοις χρόνοις
τὸ σκῆνος Ἰωάννου
τοῦ θείου ἀφθαρτίσασα.

Καί νῦν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε, χριστιανῶν
ἐτοίμη προστασία
καὶ τῶν ἀπηλπισμένων
ἐλπίς, Θεογεννήτορ,
Κυρία Μητροπάρθενε.

Νῦν ἀπολύεις...

Τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον
ἐκ τοῦ Μεγάλου Ἑσπερινοῦ καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΝ Τῷ ΜΕΓΑΛῷ ΕΣΠΕΡΙΝῳ

Μετὰ τὸν Προοιμιακόν, τὸ Μακάριος ἀνὴρ, εἰς δὲ τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἰσθῶμεν στίχους στ' καὶ ψάλλομεν τὰ ἐξῆς προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν.

Ἰωάννη ὅσιε,
περιοικίδος ἐκβλάστημα
τοῦ Χαρκώβου θειότατον,
ὁ ἄνθη πανεύσμα
ἐν ἐσχάτοις χρόνοις
ἐξανθήσας, μάκαρ,
μοναδικῆς διαγωγῆς

καὶ ταπεινώσεως, τὴν ὑφήλιον
 σὴ ἀρετῇ καθήδυνας
 καὶ τῇ πληθύϊ θαυμάτων σου,
 ἰσαπόστολε πάνσοφε,
 προσευχῆς ἐνδιαίτημα.

Ἰωάννη ὅσιε,
 τὴν κλῆσιν ἔχων Μαξίμοβιτς,
 ἱεράρχα θειότατε,
 Χριστοῦ κατηγλαΐσας
 θείαν Ἐκκλησίαν
 σοῦ τῇ θεαρέστῳ
 καὶ πολυτίμῳ προσφορᾷ
 ἐν τοῖς ἐσχάτοις
 τοῖς χρόνοις, ἔνθεε,
 καὶ τὴν Σαγγάην πόνοις σου
 καὶ Σὰν Φρανσίσκο ἡγίασας
 πρὸς ὀρθὴν καθοδήγησιν
 τῆς ἐλλόγου ἀγέλης σου.

Ἰωάννη ὅσιε,
 πνευματοφόρε διδάσκαλε
 Ὁρθοδόξου πληρώματος,
 τοῦπίκλην Μαξίμοβιτς,
 ὁ οὐκ ἔχων κλίνην
 πρὸς ἀνάπαυσίν σου
 καὶ πόλιν μένουσαν ἐν γῆ,
 τὴν Βασιλείαν τὴν ἀδιάδοχον
 σαφῶς ἐζήτεις πάντοτε

καὶ ἀγαλλίασιν ἄληκτον
σὺν Χριστῷ τῷ Παντάνακτι
ἐν τοῦ πόλου σκηνώμασιν.

Ἰωάννη ὅσιε,
σὸν ἀδιάφθορον σκῆνωμα,
ὡς πηγὴ ἀγιάσματος
καὶ ρεῖθρον ἰάσεως
ἀγιάζει πάντας
τοὺς αὐτῷ ἐν πίστει
ἀσπαζομένους, θαυμαστέ,
Κυρίου φίλε
καὶ τιμιώτατε
ἀρχιερεῦ, κραυγάζομεν,
ὁ ἐν ψυχῇ ταπεινόφρονι
ἀρετῆς κρύπτων ἄρρητον
ὕψος, πάτερ πανεύφημε.

Ἰωάννη ὅσιε,
Ἀμερικῆς θεῖον σέμνωμα,
Οὐκρανίας ἐκβλάστημα,
Σερβίας καλλώπισμα,
τῆς Σαγγάης κρίνον
καὶ τοῦ Σάν Φρανσίσκο
σημειοφόρε ἰατρέ,
τοὺς προσκυνοῦντας
τὸ θεῖον σκῆνός σου
δεινῶν παθῶν ἐκλύτρωσαι
καὶ πάσης βλάβης καὶ θλίψεων

τῇ δοθείσῃ σοι χάριτι
δαψιλῶς, πνευματέμφορε.

Ἰωάννη ὅσιε,
ὁ τῆς παιδείας ὑπέρμαχος,
ποιμασίας ἀρχέτυπον,
κανῶν ἀπαράβατος
βίου Ὁρθοδόξου
καὶ εἰκῶν ἀγάπης
καὶ προσφορᾶς πρὸς ἐνδεεῖς,
χειμαζομένους
καὶ χρεῖαν ἔχοντας,
Κυρίῳ εὐηρέστησας
τῇ θεαυγεῖ πολιτεία σου
τῷ ἀξίως δοξάσαντι
σέ, πανεύφημε, θαύμασι.

Δόξα. Ἦχος πλ. β'.

Ἀσκητικῆς σταθερότητος καὶ αὐστηρότητος ἀκτῖσι
διέλαμψας ἐν ἐσχάτοις τοῖς ἔτεσιν,
ἀπολύτου πνευματικῆς παραλύσεως,
ιεράρχα Ἰωάννη, φωτόλαμπρε·
ἰσαγγέλωσ γὰρ πολιτευσάμενος
καὶ ἀποστόλων ἐπιδειξάμενος ζῆλον
ἀνά τὴν ὑφήλιον Ὁρθοδοξίαν ἐκήρυξας
καὶ ψυχὰς ὡς δῶρον ἀτίμητον Χριστῷ προσήνεγκας·
καὶ νῦν ἁγίοις Ἀγγέλοις συγχορεύων ἐν πόλῳ δόξης

καὶ Χριστοῦ, τοῦ σὲ θαύμασιν ἀντιδοξάσαντος,
τὸ ἀμήχανον τοῦ προσώπου κάλλος θεώμενος
μὴ παύσῃ Αὐτῷ πρεσβεύων
ὑπὲρ τῶν τιμώντων τὴν αἰσέβαστον μνήμην σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.
Τίς μὴ μακαρίσει σε, Παναγία Παρθένε,....

Εἴσοδος. Φῶς ἰλαρόν.
Τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.
(Κεφ. δ' 10-19)

Ἄκουε, υἱέ, καὶ δέξαι ἐμοὺς λόγους καὶ πληθυνθή-
σεται ἔτη ζωῆς σου, ἵνα σοι γένωνται πολλαὶ ὁδοὶ βίου·
ὁδοὺς γὰρ σοφίας διδάσκω σε, ἐμβιβάζω δέ σε τροχιαῖς
ὀρθαῖς. Ἐὰν γὰρ πορεύῃ, οὐ συγκλεισθήσεταιί σου τὰ
διαβήματα, ἐὰν δὲ τρέχῃς οὐ κοπιήσεις. Ἐπιλαβοῦ
ἐμῆς παιδείας, μὴ ἀφῆς, ἀλλὰ φύλαξον αὐτὴν σεαυτῷ
εἰς ζωὴν σου. Ὅδοὺς ἀσεβῶν μὴ ἐπέλθῃς, μηδὲ
ζηλώσης ὁδοὺς παρανόμων· ἐν ᾧ ἂν τόπῳ στρατοπε-
δεύσωσι, μὴ ἐπέλθῃς ἐκεῖ, ἔκκλινον δὲ ἀπ' αὐτῶν καὶ
παράλλαξον. Οὐ γὰρ μὴ ὑπνώσωσιν, ἐὰν μὴ κακοποι-
ήσωσιν, ἀφήρηται ὁ ὕπνος αὐτῶν καὶ οὐ κοιμῶνται·
οἶδε γὰρ σιτοῦνται σῖτα ἀσεβείας, οἴνω δὲ παρανόμῳ
μεθύσκονται. Αἱ δὲ ὁδοὶ τῶν δικαίων ὁμοίως φωτὶ

λάμπουσι, προπορεύονται καὶ φωτίζουν, ἕως κατορθώση ἡ ἡμέρα· αἱ δὲ ὁδοὶ τῶν ἀσεβῶν σκοτειναί, οὐκ οἶδασι πῶς προσκόπτουσιν.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.
(Κεφ. α' 1- 10).

Ἀγαπήσατε δικαιοσύνην, οἱ κρίνοντες τὴν γῆν, φρονήσατε περὶ τοῦ Κυρίου ἐν ἀγαθότητι καὶ ἐν ἀπλότητι καρδίας ζητήσατε αὐτόν· ὅτι εὐρίσκεται τοῖς μὴ πειράζουσιν αὐτόν, ἐμφανίζεται δὲ τοῖς μὴ ἀπιστοῦσιν αὐτῷ. Σκολιοὶ γὰρ λογισμοὶ χωρίζουσιν ἀπὸ Θεοῦ, δοκιμαζομένη τε ἡ δύναμις ἐλέγχει ἄφρονας. Ὅτι εἰς κακότεχνον ψυχὴν οὐκ εἰσελεύσεται σοφία, οὐδὲ κατοικήσει ἐν σώματι καταχρέω ἁμαρτίας· ἅγιον γὰρ πνεῦμα παιδείας φεύξεται δόλον καὶ ἀπαναστήσεται ἀπὸ λογισμῶν ἀσυνέτων καὶ ἐλεγχθήσεται ἐπελθούσης ἀδικίας. Φιλάνθρωπον γὰρ πνεῦμα σοφίας καὶ οὐκ ἀθρώσει βλάσφημον ἀπὸ χειλέων αὐτοῦ· ὅτι τῶν νεφρῶν αὐτοῦ μάρτυς ὁ Θεὸς καὶ τῆς καρδίας αὐτοῦ ἐπίσκοπος ἀληθῆς καὶ τῆς γλώσσης ἀκουστής· ὅτι πνεῦμα Κυρίου πεπλήρωκε τὴν οἰκουμένην καὶ τὸ συνέχον τὰ πάντα γινῶσιν ἔχει φωνῆς. Διὰ τοῦτο φθεγγόμενος ἄδικα οὐδεὶς μὴ παροδεύσῃ αὐτόν ἐλέγχουσα ἡ δίκη. Ἐν γὰρ διαβουλίαις ἀσεβοῦς ἐξέτασις ἔσται, λόγων δὲ αὐτοῦ ἀκοὴ πρὸς Κύριον ἤξει εἰς ἔλεγχον ἀνομημάτων αὐτοῦ· ὅτι οὕς ζηλώσεως ἀκροᾶται τὰ πάντα καὶ θροῦς γογγυσμῶν οὐκ ἀποκρύπτεται.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.
(Κεφ. γ' 1- 9).

Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ καὶ οὐ μὴ ἄφηται αὐτῶν βάσανος. Ἔδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἢ ἔξοδος αὐτῶν καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα, οἱ δὲ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν ἢ ἐλπίς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης· καὶ ὀλίγα παιδευθέντες μεγάλα εὐεργετηθήσονται, ὅτι ὁ Θεὸς ἐπέειπεν αὐτοὺς καὶ εὔρεν αὐτοὺς ἀξίους ἑαυτοῦ· ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτοὺς καὶ ὡς ὀλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμπουσι καὶ ὡς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται· κρινουῦσιν ἔθνη καὶ κρατήσουσι λαῶν καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ συνήσουσιν ἀλήθειαν καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενουῦσιν αὐτῷ, ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΙΘΗΝ

Ἰδιόμελα

Ἦχος α'.

Τὸν νεοπαγῆ τῆς Ὁρθοδοξίας στῦλον
καὶ φωτοβόλον νεολαμπῆ παντοίων ἀρετῶν ἀστέρα,
Ἰωάννην, ἀρχιερέων ὡς νέον ἐγκωμιάσωμεν σεμνολόγημα:

οὗτος γὰρ ἀόκνως ἐργαζόμενος,
ἀδιαλείπτως προσευχόμενος
καὶ νυχθημερόν πιστοὺς ἐπιστηρίζων
ψυχῆς τὸ τριμερές ἐκάθηρε
καὶ μύστης θειότατος τῆς Τρισηλίου ὤφθη Θεότητος·
καὶ νῦν Αὐτῆς ἀπολαύων τῆς αἰδίου εὐκλείας
ἀσιγήτως πρεσβεύει ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου
καὶ σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦχος β΄.

Τὸν ὁδηγὸν τῶν πεπλανημένων,
ιατρὸν τῶν ἀνιάτως ἀσθενούντων
καὶ διδάσκαλον τῶν τοῦ Θεοῦ ἐνταλμάτων,
Ἰωάννην, τοῦπίκλην Μαξίμοβιτς,
εὐφημήσωμεν κράζοντες·
ὁ περιπατῶν ἐπὶ τῆς γῆς ὡς ἄνθρωπος
καὶ περιπολεύων τοὺς οὐρανοὺς ὡς ἀσώματος,
ιεράρχα θεόπνευστε,
Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκέτευε
σώζεσθαι τοὺς σὲ μακαρίζοντας.

Ἦχος γ΄.

Μαρμαρυγαῖς λελαμπρυσμένος
τοῦ Παρακλήτου Πνεύματος
ἐφώτισας Ἀμερικὴν, Εὐρώπην καὶ Ἀσίαν,
διδάσκαλε Ὁρθοδοξίας φαινότατε,
ἀποστόλων θεοσόφων ἐπόμενε
καὶ ἱεραρχῶν λαοφιλήτων, Ἰωάννη, ἐκτύπωμα·
ὄθεν τὴν πανσεβάσμιον μνήμην σου ἐορτάζοντες

καὶ τοὺς ἀόκνους ἀγῶνάς σου θαυμάζοντες
Χριστὸν δοξάζομεν,
τὸν παρέχοντα ἡμῖν εὐχαῖς σου
Αὐτοῦ τὸ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ἦχος δ'.

Ὁ σύμπάθητε Σαγγάης καὶ Σάν Φρανσίσκο ἱεράρχα,
εἰκὼν διαυγεστάτη Χριστοῦ τοῦ Ἀρχιεπίσκοπος,
διορατικοῦ χαρίσματος ὡς ἔμπλεως
ψυχῶν ἐγίγνωσκεις τὰ ἐσώτερα
καὶ σοῖς λόγοις αὐτὰς ἀνέπαυες,
Ἰωάννη χαριτόβρυτε·
πρὸς τὸ φῶς ὅθεν τῆς ἀληθείας ἐλκύσας
διὰ τῶν σῶν διδαγμάτων
τοὺς ἐν σκιᾷ ἀγνωσίας κειμένους,
χάριν εἴληφας τῷ Φωτοδότῃ Κυρίῳ πρεσβεύειν
καὶ ἡμᾶς ἀξιῶσαι φωτὸς τοῦ αἰδίου ἀπολαῦσαι
τοὺς σὲ μακαρίζοντας.

Δόξα. Ἦχος πλ. α'.

Δεῦτε, Ὁρθοδόξων οἱ δῆμοι,
τὸν ἐν ὁσίοις πατράσι θεοειδῆ ἱεράρχην
καὶ ἐν νεοφανέσιν ἀσκηταῖς ἱερώτατον σέμνωμα,
Ἰωάννην τὸν παναοίδιμον, εὐφημήσωμεν
ἐν κατανύξει βοῶντες·
ὁ θαυμαστωθεὶς κατ' ἀξίαν θεόθεν
καὶ τιμηθεὶς ἀφθαρσία τοῦ τιμίου σου σκήνου,
ἀφθίτου ζωῆς κληρονόμους δεῖξον εὐχαῖς σου
τοὺς ἐορτάζοντας πόθῳ τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐκ παντοίων κινδύνων τοὺς δούλους σου...

Εἰς τὸν Στίχον. Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. α'. Χαίροις, ἀσκητικῶν.

Χαίροις, ὁ τῆς Ῥωσίας βλαστός,
περιοικίδος τοῦ Χαρκώβου λευκάνθεμον,
νεόφυτον εὐσεβείας
καὶ ἀγωγῆς ἀκραιφνοῦς
ἴον μυροβόλον,
χαριτώνυμε,
Σαγγάης κιννάμωμον,
Σὰν Φρανσίσκο μυρίπνοον
ρόδον καὶ πάσης
οἰκουμένης ἀλάβαστρον
εὐωδέστατον,
Ἰωάννη Μαξίμοβιτς·
ἔλκων γὰρ χάριν ἄφθονον
ὑπόθεν τοῦ Πνεύματος
τοῦ Παναγίου ἐδείχθης
πηγὴ θαυμάτων αἰῶν ῥυτος
καὶ χεῖμαρρος ἄρτι
ιαμάτων, ἱεράρχα
πνευματοφόρητε.

Στίχος. Τίμιος ἔναντιον Κυρίου ὁ θάνατος
τοῦ Ὁσίου Αὐτοῦ.

Χαίροις, τῶν ὀρφανῶν ὁ πατήρ,
ἐμπεριστάτων ἢ ἐτοίμη ἀντίληψις,
ἀνάψυξις τεθλιμμένων,
τροφὴ πενήτων πολλῶν,
ἰατὴρ νοσοῦντων,
ἀνακούφισις
χρηρῶν, περικράτησις
γήρωσ, πάτερ ἀοίδιμε,
φυλακισμένων
ἢ γλυκεῖα ἐπίσκεψις
καὶ τό στήριγμα
ἀδυνάτων, θειότατε,
ἀρχιερέων καύχημα
τῶν νέων τῆς πίστεως,
θεοειδὲς Ἰωάννη,
πηγὴ χαρᾶς τῶν τιμώντων σε
καὶ φρέαρ θαυμάτων
ἀκεσώδυνον τῶν ὕμνοις
μακαριζόντων σε.

Στίχος. Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.

Μνήμην τὴν ἱεράν καὶ σεπτὴν
τῆς σῆς κοιμήσεως λαμπρῶς ἑορτάζοντες,
σεβάσμιε Ἰωάννη,
ἱεραρχῶν καλλονή

καὶ Ὁρθοδοξίας
 νέον σέμνωμα,
 σεπτὰ κατορθώματα
 ἀγωγῆς τῆς ἀρίστης σου
 ὑμνολογοῦμεν
 καὶ δοξάζομεν Κύριον
 τὸν τιμήσαντα
 ἀφθαρσία λειψάνου σου
 σὲ καὶ θαυμάτων δείξαντα
 παντοίων ἀκένωτον
 πηγὴν ἐν χρόνοις ἔσχατοις,
 ἡσυχαστὰ ἱερώτατε,
 ἀπόστολε νέε
 καὶ διδάσκαλε Κυρίου
 λαμπρὲ τῆς πίστεως.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ'.

Ἄρεταῖς κεκοσμημένος θείαις
 καὶ διδασκαλία ὀρθῇ καὶ θαύμασιν ὠραῖσμένος
 οὐρανοπολίτης ἐγένου, Ἰωάννη μακάριε·
 ὅθεν πάντες οἱ τοὺς ἀποστολικοὺς ἀγῶνάς σου σέβοντες
 καὶ τὴν σὴν μνήμην λαμπρῶς πανηγυρίζοντες
 τὰς θεοπειθεῖς σου εὐχὰς ἐκζητοῦμεν
 πρὸς ἀρετῆς καὶ σοφίας ἐνθέου ἀπόκτησιν
 καὶ βίον κρείττονα.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Δέσποινα, πρόσδεξαι...

Νῦν ἀπολύεις...

τὸ Τρισάγιον καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Ἰωάννη Μαξίμοβιτς, ἀγγελόμορφε,
ἱεραρχῶν θεοφόρων
καὶ διδασκάλων σοφῶν
ἐκλαμψάντων ἄρτι σάπφειρε πολύτιμε,
ὡς Ὁρθοδόξων ἀσκητῶν
καλλονὴν καὶ ποταμὸν
ἀστείρευτον θαυμασίων
σὲ ἀνυμνοῦντες εὐχάς σου
θερμὰς πρὸς Κύριον αἰτούμεθα.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε, πύλη Κυρίου ἢ ἀδιόδευτος...

Ἀπόλυσις.

ΕΝ Τῷ ΟΡΘΡῷ

Μετὰ τὸν Ἑξάψαλμον τὸ Ἀπολυτίκιον,
ὡς ἐν τῷ Μεγάλῳ Ἑσπερινῷ,
μετὰ δὲ τὴν α΄ Στιχολογίαν Κάθισμα.

Ἦχος α΄. Τὸν τάφον Σου, Σωτήρ.

Στρουθίον ἱερόν,
ἀηδῶν γλυκυτάτη
καὶ ὄρνις τῷ Χριστῷ
ἐπιρρίπτουσα πάσας
μερίμνας φιλέρημος,
Ἰωάννη μακάριε,
τὴν εὐσέβειαν
περιερχόμενος πᾶσαν

τὴν ὑφῆλιον,
καὶ σωστικὴν ἐκελάδεις
τῷ κόσμῳ ἀλήθειαν.

Δόξα. Τὸ αὐτό. **Καὶ νῦν.** Θεοτοκίον.

Ἄγγέλων γλυκασμέ,
χαρμονὴ θλιβομένων,
πιστῶν καταφυγή,
ἄρωγὴ τρυχομένων
καὶ πάντων τιμώντων σε
ἢ ἐτοίμη βοήθεια
πέλεις, Δέσποινα,
Θεογεννήτορ γλυκεῖα·
ὄθεν ἅπαντες
ἐν συμφοραῖς ταῖς τοῦ βίου
τῇ σκέπῃ σου σπεύδομεν.

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ῥαμπρὸν ἐνδιαίτημα
χαρίτων τῶν τοῦ Θεοῦ,
σοφίας ἐκτύπωμα
καὶ ἀρετῆς φρυκτωρέ,
λαοὺς κατεφώτισας
φέγγει νουθεσιῶν σου
καὶ αὐγαῖς διδαγμάτων

θείων σου, Ἰωάννη,
συμπαθὲς ἀρχιθύτα,
καὶ ζόφον ἀγνωσίας ταχὺ
πάντων ἐσκέδασας.

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ξεμνή ἀειπάρθενε,
τῶν θλιβομένων χαρά,
θερμὸν καταφύγιον
τῶν τρυχομένων δεινῶς,
πανύμνητε Δέσποινα,
καὶ ποδηγέ σῶν δούλων
πρὸς νομὰς σωτηρίας,
κάθαρον τὰς ἐννοίας
καὶ διόρθωσον τάχος
ἀτάκτους λογισμοὺς τῶν πιστῶς
καταφευγόντων σοι.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον. Κάθισμα.

Ἦχος γ'. Τὴν ὠραιότητα.

Τὸν ἀξιέραστον ἱεροφάντορα,
τὸν κατατήκοντα παννύχοις στάσεσι
αὐτοῦ τὴν σάρκα τὴν φθαρτὴν καὶ στῦλον τῆς Ἐκκλησίας
ἐποφθέντα μέλψωμεν ὡς σεπτὸν ὑψηλότερα
καὶ σεμνὸν διδάσκαλον Ὁρθοδόξου πληρώματος
ἐν ἄκρᾳ εὐλαβείᾳ βοῶντες· Χαῖρε, τρισμάκαρ Ἰωάννη.

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν σκοτισθεῖσάν μου ψυχὴν καταύγασον
φῶτι τῆς χάριτος τοῦ θείου Τόκου σου,
ἀγνή Παρθένε, Μαριάμ, ἐλπίς τῶν ἀπηλπισμένων,
καὶ ἀχλὺν ἀπέλασον τῶν ἀπείρων πταισμάτων μου,
ὅπως εὖρω ἔλεος ἐν τῇ ὥρᾳ τῆς Κρίσεως
καὶ πόθῳ ἀσιγήτως βοῶ σοι· Χαῖρε, ἡ Κεχαριτωμένη.

Τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον.
Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ Ὁσίου Αὐτοῦ.

Στίχος. Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.

Εὐαγγέλιον κατὰ Ἰωάννην (κεφ. ι' 9- 16).

Ζήτηι τῇ μνήμῃ τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.

Ὁ Ν' Ψαλμός.

Δόξα. Ταῖς τοῦ Ἱεράρχου πρεσβείας, Ἐλεῆμον,...
Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου πρεσβείας, Ἐλεῆμον,...

Ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. β'.

Στίχος. Ἐλεῆμον, ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα
ἔλεός Σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν
Σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ὡς σεπτὸς θεολόγος καὶ μύστης τῆς χάριτος,
μεγίστην ὠφέλειαν τοῦ πληρώματος λογιζόμενος
τὴν διὰ τὴν ἀγήρω μακαριότητα αὐτοῦ προετομασίαν,

Ὁρθρος Ἁγίου Ἰωάννου Μαξιμοβιτς

Ἰωάννην, τὸν θεόσοφον ἱεράρχην καὶ ἱεραπόστολον
ἐγκωμίων καταστέψωμεν ἄσμασιν ἐκθύμως βοῶντες·
φιλέρημον τῆς ὑδρογείου σφαίρας στρουθίον
ὃ ἐν Ἀμερικῇ, Εὐρώπῃ καὶ Ἀσίᾳ καλῖας πῆξας ἀγώνων,
Χριστοῦ, τοῦ εὐιλάτου Κυρίου, μὴ παύσῃ δεόμενος
ὑπὲρ τῶν τιμώντων τὴν λαμπρὰν καὶ πανσεβάσμιον μνήμην σου.

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου...

Εἶτα ὁ Κανὼν τοῦ Ἱεράρχου, οἷ ἢ Ἀκροστιχίς·
“Ἰωάννου, νέου ὀσίου ἱεράρχου, αἶνος. X. M. M.”

Ὁδὴ α΄. Ἦχος δ΄. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Ἰσχύν μοι κατάπεμψον
ἐξ ὕψους δόξης ἀρρήτου Σου,
Χριστέ ἀγαθόδωρε,
ὅπως ὑμνήσω λαμπρῶς
τὰ παλαίσματα
τοῦ θείου Ἰωάννου,
τοῦ ἄρτι φωτίσαντος
κόσμου τὰ πέρατα.

Ὡς στῦλον τῆς πίστεως
νεοπαγῆ σε γεραίροντες,
σεπτὲ χαριτώνυμε,
ἱεραρχῶν καλλονὴ

καὶ ὠραΐσμα
ἐνθέων διδασκάλων
τὴν πάνσεπτον μνήμην σου
ἄσμασι στέφομεν.

Ἄγγέλων ὁμόσκηνε,
Χαρκόβου γόνε πανεύφημε,
Χριστὸν ἐκ νεότητος
ἐπιπόθησας θερμῶς
ἠκολούθησας
ταῖς τρίβοις, Ἰωάννη,
πατέρων τῆς πίστεως
ὅλη ἐφέσει σου.

Θεοτοκίον.

Νικήτορας, Δέσποινα,
τοὺς σοὺς οἰκέτας ἀνάδειξον
κατὰ τοῦ ἀλάστορος
τοὺς σὲ ὑμνοῦντας λαμπρῶς
καὶ τὰ σκάμματα
τοῦ θείου Ἰωάννου
ᾧδαῖς μεγαλύνοντας,
Θεογεννήτρια.

Ὡδὴ γ'. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους.

Νεκρώσας τὰ πάθη τῆς σαρκός σου
συντόνω ἀσκήσει καὶ εὐχῇ

ἀδιαλείπτω ἔτεινας
τὸν νοῦν σου πρὸς σκηνώματα
τῶν οὐρανῶν ὑπέρφωτα,
ἀρχιερεῦ χαριτώνυμε.

Ὅ τριβόις σαφῶς ἀκολουθήσας
λαῶν, Ἰωάννη, φωτισμοῦ
ὡς νέος ἰσαπόστολος
διέδραμες τὰ πέρατα
κηρύττων τὴν Ὁρθόδοξον
πίστιν τοῖς πᾶσι, θειότατε.

Ὑμνοῦντες τοὺς πόνους, Ἰωάννη
Μαξίμοβιτς, ἄρτι, σοὺς σεπτούς,
οὓς ἔτλης πρὸς διάδοσιν
τῆς Ὁρθοδόξου πίστεως
καὶ σωτηρίαν ποιίμνης σου
τῆς λογικῆς σε γεραίρομεν.

Θεοτοκίον.

Ναέ τοῦ Θεοῦ ἡγιασμένε
καὶ θρόνε χρυσότευκτε Αὐτοῦ,
Κυρία Μητροπάρθενε,
ναοὺς ἡμᾶς χρηστότητος
καὶ θρόνους ἀγιότητος
τοὺς πρόσφυγὰς σου ἀνάδειξον.

Κάθισμα. Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Ταπεινώσεως καὶ ἀκακίας,
ἐγρηγόρσεως καὶ ἡσυχίας,
προσευχῆς ἀδιαλείπτου καὶ νήψεως
τὸν πολυτίμητον σμάραγδον μέλψωμεν
τρανώς βοῶντες· ποιμὴν ἱερώτατε
θείας πίστεως, Χριστῶ, Ἰωάννη, πρέσβευε
ὑπὲρ τῶν μελωδούντων σὰ παλαίσματα.

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἀπειρόγαμε Παρθενομήτορ,
ἀφθαρτότητος πρὸς τὰς ἐπάλξεις
τοὺς ὑμνοῦντάς σε ἐκθύμως ἀνάγαγε
ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις εὐτάκτοις καὶ ᾄσμασιν
καὶ τὸν σὸν Τόκον δοξάζοντας πάντοτε,
ἢ τὰ δώματα λαμπρύνουσα τὰ οὐράνια
διὰ τῆς φωτολάμπρου παρουσίας σου.

ᾠδὴ δ'. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Ἐνθεώτατε ἀλεῖπτα
Ὁρθοδόξου νεότητος,
διδασκάλων γέρας
φιλαρέτων καὶ ἰσαπόστολε
νεολαμπές, Ἰωάννη χαριτόβρυτε,
ζόφον ἔλυσας
τῆς ἀγνωσίας σοῖς φθέγμασιν.

Ὁδηγὲ τῶν ἐν σκοτία
καθευδόντων ἀνύστακτε
πρὸς τὸ θεῖον φέγγος
τῆς Ὁρθοδοξίας, κατεύθυνον
τοὺς ἐκτελοῦντας τὴν μνήμην τὴν ἁγίαν σου,
χαριτώνυμε,
πρὸς ἀφθαρσίας σκηνώματα.

Ὑπερόπτα τῶν προσύλων,
Ἰωάννη μακάριε,
καὶ τῶν ἐν τῷ πόλῳ
ζηλωτὰ αὐλῶν, διέδραμες
τῆς βιοτῆς τῆς προσκαίρου σου τὸν δόλιχον
καὶ κατήντησας
εἰς παμφαῆ πόλου δώματα.

Θεοτοκίον.

Οὐρανίου Βασιλείας
κληρονόμους ἀνάδειξον,
Κεχαριτωμένη,
τοὺς οἰκέτας σῆς θείας χάριτος,
τοὺς μεγαλύνοντας πόθῳ θαυμασίων σου
πλῆθος, Δέσποινα,
εὐλογημένη Μητρόθεε.

Ῥδὴ ε΄. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Λαγγάη σεμνύνεται
καὶ Σὰν Φρανσίσκο γάνυται
σοῦ τῆ φιλοθέω ποιμασία
καὶ προστασία
καὶ ταχινῆ ἄρωγῆ,
σεπτὲ Ἰωάννη, ποταμὲ
χάριτος αἰῖρῦτε
καὶ θαυμάτων ἀστείρευτε.

Ἰάσεων ἄσυλον
θησαύρισμα τὸ σκῆνός σου
ῶφθη, ἀρχιθῦτα θεοφόρε,
ὃ μετὰ πότμον
ἐν ἀφθαρσία τηρεῖ
Χριστός, ὃ δοξάζων τοῖς Αὐτοῦ
φίλοις πλείστοις θαύμασιν,
Ἰωάννη Μαξίμοβιτς.

Οὐράνιε ἄνθρωπε
καὶ ἄγγελε ἐπίγειε,
ὃ διδάξας ἄρτι ἔθνη πάντα
καὶ ἀνατείλας
Ῥρθοδοξίας τὸ φῶς
ἠπεύρων τριῶν ἐν τοῖς λαοῖς,
Ἰωάννη, ἔλυσας
ἀγνωσίας σκοτόμαιναν.

Θεοτοκίον.

Ὑμνοῦμεν αἰείποτε
πληθύν τῶν θαυμασίων σου,
Κεχαριτωμένη Θεοτόκε,
καὶ τὸν Υἱόν σου
δοξολογοῦμεν πιστῶς,
θεράποντα δείξαντα Αὐτοῦ
ἄρτι ἱερώτατον
Ἰωάννην Μαξίμοβιτς.

Ἦδὴ στ'. Τὴν θείαν ταύτην.

Ὑθύντωρ ὤφθης ἀνύστακτος
ἐλλόγου, Ἰωάννη, ἀγέλης σου
καὶ ἀπλανέστατος
χειραγωγὸς πρὸς τὴν ἄληκτον
ζωὴν τῶν ἐκζητούντων
τὰς νοθεσίας σου.

Ὁυλόγει πάντας, ἀγίαζε
καὶ φρούρει καὶ περισκεπτε, ὅσιε,
τοὺς προσκυνοῦντάς σου
τὸν ἀδιάφθορον σκῆνωμα,
τρισμακάρο Ἰωάννη,
χαρίτων τέμενος.

Ψανίσι θείων ἰδρώτων σου
καὶ ῥεῖθροις, Ἰωάννη, δακρύων σου
ψυχῆς ἑλεύκανας
τῆς ἱερᾶς σου ἱμάτιον,
ἣν καθαρὰν ὡς δῶρον
Χριστῷ προσήγαγες.

Θεοτοκίον.

Ἀπάσης ῥῦσαι, στενώσεως
καὶ πάσης δυσθυμίας τοὺς δούλους σου,
Θεογεννήτρια,
χαριτωνύμου τὰ σκάμματα
τιμῶντας Ἰωάννου,
ποιμένος ἔμφορος.

Κοντάκιον.

Ἦχος πλ. δ'. Τῇ Ὑπερμάχῳ.

Τὸν ταπεινόν, ἀπλοῦν, φιλόθεον, φιλάρετον,
σεμνόν, μακρόθυμον, πραῦν καὶ εὐσυμπάθητον
εὐφημήσωμεν Ὁρθόδοξον ἱεράρχην,
Ἰωάννην τὸν Μαξίμοβιτς, μελίσμασιν
ὡς θαυμάτων φρέαρ ὄντως ἀκεσώδυνον
πόθῳ κράζοντες· Χαίροις, χάριτος σκῆνωμα.

Ὁ Οἶκος.

Ἄριστε ἱεράρχα,
Ἰωάννη, ὁσίως
ἐβίωσας, ὡς Ἄγγελος ἄλλος,
καὶ σεπτῶν Ἀποστόλων ὁδοῦς
διοδεύσας ἄρτι ἐν σκιᾷ, ἔνδοξε,
καθεύδοντας ἐφώτισας
καὶ ἐπιθες λαοὺς βοᾶν σοι·

Χαῖρε, σεπτὸς τοῦ Χαρκώβου γόνος·
χαῖρε, στερρὸς Ἐκκλησίας στῦλος.

Χαῖρε, ταπεινώσεως ὄλβος πολῦτιμος·
χαῖρε, ἐγρηγόρσεως λύχνος ἀκοίμητος.

Χαῖρε, ἐνθεε διδάσκαλε τῆς νεότητος ἐθνῶν·
χαῖρε, πάνσοφε ἀπόστολε καὶ διάσωσμα ψυχῶν.

Χαῖρε, ὅτι χαρίτων πλείστων βρύσις ἐδείχθης·
χαῖρε, ὅτι θαυμάτων ξένων κρήνη ἐπώφθης.

Χαῖρε, εὐχῆς καὶ νήψεως σκῆνωμα·
χαῖρε, ψυχῆς ἡμῶν ἀγαλλίαμα.

Χαῖρε, φανὸς νεαυγῆς ἀπαθείας·
χαῖρε, πυρσὸς τηλαυγῆς εὐσεβείας·

Χαίροις, χάριτος σκῆνωμα.

Καὶ ἀναγιγνώσκειται τὸ Μηνολόγιον τῆς ἡμέρας, ἧτοι τῆς Β' Ἰουλίου. Εἶτα λέγομεν·

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα μνήμη τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου, τοῦ πικλῆν Μαξίμοβιτς, ἐπισκόπου Σαγγάης καὶ Σὰν Φρανσίσκο, τοῦ θαυματουργοῦ.

Στίχοι.

Θεὸς ἐτίμησε ἀφθαρσίᾳ σκήνους,
σὲ τὸν ὅσιον, Ἰωάννη, ποιμένα.

Συναξάριον.

Ὁ ὅσιος καὶ θεοφόρος πατὴρ ἡμῶν Ἰωάννης ἐγεννήθη ἐν ἔτει σωτηρίῳ 1896 ἐν τῇ περιοικίδι τοῦ Χαρκώβου τῆς Οὐκρανίας λαβὼν ἐν τῷ ἁγίῳ βαπτίσματι τὴν κλησιν Μιχαήλ. Θείῳ ἔρωτι τρωθεὶς παιδιόθεν ἐσχόλαζε τῇ μελέτῃ τοῦ βίου τῶν ἁγίων τῆς Ὁρθόδοξου ἡμῶν πίστεως. Ὁ ἀσθενικὸς τῇ φύσει ἀλλὰ ἰσχυρὸς τῇ πίστει Μιχαήλ ἠϋξανε τῇ ἀρετῇ καὶ σοφίᾳ καὶ πᾶσι κατεδείκνυ ὅτι “χάρις Θεοῦ ἦν ἐπ’ αὐτῷ”. Μετοικήσας πανοικεῖ ἐν τῇ λαϊκῇ τῆς Ῥωσίας ἐπαναστάσει εἰς Βελιγράδιον ἐσπούδασεν ἐν τῷ ἐκεῖσε Πανεπιστημίῳ λαβὼν ἐν ἔτει 1925 τὸ πτυχίον τοῦ Θεολόγου. Καρεὶς εἶτα μοναχὸς καὶ χειροτονηθεὶς διάκονος ἐν τῇ μονῇ τοῦ Μίλκοβ ἔλαβε τὴν μοναχικὴν κλησιν Ἰωάννης καὶ ἐν ἔτει 1926 ἐχειροτονήθη ἱερομόναχος. Εὐθὺς διωρίσθη καθηγητὴς καὶ μεταξὺ τῶν ἐτῶν 1927 ἕως 1934 ἐδί-

Ὁρθρος Ἁγίου Ἰωάννου Μαξίμοβιτς

δαξεν ἐν τῇ ἱερατικῇ Σχολῇ τῆς πόλεως τοῦ Μοναστηρίου (Βιτώλης) εἰς τοὺς ναοὺς τῆς ὁποίας ἐτέλει τὸ μυστήριον τῆς θείας εὐχαριστίας ἐν τῇ ἑλληνικῇ γλώσσῃ πρὸς χάριν τῶν ἐκεῖ διαβιούντων Ἑλλήνων. Ἐν ἔτει 1934 προεχειρίσθη εἰς Ἐπίσκοπον Σαγγάης καὶ ἤρξατο τὴν ἱεραποστολικὴν αὐτοῦ δράσιν εἰς Ἀσίαν συνδυάζων ἡσυχασμόν, ἀκραιφνῆ ἀσκητικὴν ἀγωγὴν, ποιμασίαν θεάρεστον καὶ φιλανθρωπίαν μοναδικήν. Μετὰ τὴν μετοικεσίαν τοῦ αὐτοῦ ποιμνίου ἔνεκα τῆς ἀλλαγῆς τοῦ πολιτικοῦ εἰς Κίναν σκηνικοῦ εἰς Ἀμερικὴν ὁ θαυμαστὸς Ἰωάννης ἐτοποθετήθη εἰς Εὐρώπην καὶ δὴ εἰς Παρισίους διακονῆσαι τοῖς Ῥώσοις τῆς διασποράς. Ἐν ἔτει 1962 κατεστάθη εἰς Σὰν Φρανσίσκο τῆς Ἀμερικῆς πρὸς εἰρήνευσιν τῆς ἐκεῖ διχασθείσης Ὁρθοδόξου Ῥωσικῆς παροικίας. Ὁ εἰρηνοποιὸς ὅσιος καὶ ταπεινὸς ἐπίσκοπος Ἰωάννης τὰ τελευταῖα ἔτη τῆς ἰσαγγέλου ἐπὶ γῆς πολιτείας αὐτοῦ ἔπιε τὸ ποτήριον τῆς συκοφαντίας, ἵνα ὡς δεδιωγμένος ἔνεκεν δικαιοσύνης καταντήσῃ εἰς σκηνώματα θείας δόξης. Ἐκοιμήθη τὸν ὕπνον τῶν δικαίων τῇ 2ᾳ Ἰουλίου τοῦ ἔτους 1966 καὶ ἐτάφη ἐν τῷ ὑπογείῳ τοῦ Καθεδρικοῦ Ναοῦ τοῦ Σὰν Φρανσίσκο πηγῇ δειχθεῖς παντοίων ἰαμάτων. Ἐν τῇ ἀνακομιδῇ τὸ ἱερόν αὐτοῦ σκῆνος εὐρέθη ἀφθαρτον καὶ εὐωδιάζον καταδεικνῦον τοῖς πᾶσι τὴν δόξαν, ἧς ἔτυχεν ὁ ὅσιος αὐτὸς ἱεράρχης ἐν τῇ ἀλήκτῳ μακαριότητι.

Ταῖς αὐτοῦ ἀγίαις πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Ῥῶσιν ἄνωθεν
λαβὼν καὶ σθένος, ὅσιε,
πανιερώτατε
ιεροφάντορ, λαοὺς
ἔθνῶν ἄρτι ἰσχυσας
ἀνῦσαι δίοδον
τῆς θεώσεως,
δυνάμει παραδείγματος
τοῦ σεπτοῦ σου, Ἰωάννη.

Ἰαῖρε, πάνσοφε
ποιμήν τε καὶ διδάσκαλε,
τρανῶς κραυγάζοντες
σὰς ὀλοθέρμους εὐχὰς
πρὸς Κτίστην αἰτούμεθα
τὸν πολυέλεον,
Οὐ τὸ πρόσωπον
ὄρᾳς νῦν τοῖς βλεφάροις σου
τοῖς ἰδίοις, Ἰωάννη.

Ὀσιώτατε
ἐπίσκοπε, οὐκ ἐκλίνας
σάρκα βροτεῖαν σου
εἰς κλίνην, ἐγκρατευτὰ
σεμνέ, τεσσαράκοντα
ἔτη καὶ ὄμμασι
σοῖς οὐκ ἔδωκας,

Ὁσθρος Ἁγίου Ἰωάννου Μαξιμοβιτς

θεόφρον χαριτώνυμε,
νυσταγμόν, σημειοφόρε.

Θεοτοκίον.

Ὑπερένδοξε,
Κυρία Μητροπάρθενε,
Θεογεννήτρια,
τοῦ Ἰωάννου λιταῖς,
σοὺς δούλους ἀπάλλαξον
δεινῶν καὶ θλίψεων
καὶ στενώσεων
καὶ συμφορῶν, Παντάνασσα,
ἱλαστήριον τοῦ κόσμου.

Ὡδὴ η΄. Παῖδας εὐαγεῖς.

Ἀμειπτε τοῖς λόγοις καὶ τοῖς ἔργοις,
ἐδίδαξας, ἐνουθέτησας ἐκήρυξας
καὶ λαοὺς ἐφώτισας
θείῳ παραδείγματι
σοῦ βίου, παναοίδιμε·
διὸ καὶ χάριτος
πολλῆς κατηξιώθης θεόθεν,
Ἰωάννη μακάρ,
σημειοφόρε πάτερ.

Ἰθυνας τὰ διαβήματά σου
σαφῶς, πάτερ, ἐκ τῶν χρόνων σῆς νεότητος

ἐντολῶν πρὸς τήρησιν
σωτηρίων, ἅγιε·
διὸ καὶ χάριν εὐρηκας
ἰθῦναι βήματα
προσφύγων σου πρὸς θείας ἐπάλξεις,
Ἰωάννη σῶφρον,
ἀρχιερέων κῦδος.

Νεῦσον σῶν προσφύγων ἰκεσίαις
σαρκὸς καταπαύων τὰ ὄρμηματα
καὶ τὸν νοῦν πρὸς εὐσπλαγχνον
ἀνατείνων Κύριον,
τὸν πάντα διασώζοντα
πιστούς, σεβάσμιε,
ἐνθέων ζηλωτὰ ἀποστόλων
καὶ θεοκηρύκων
λαμπρότης, Ἰωάννη.

Θεοτοκίον.

Ὁμβρισον ἡμῖν, Θεοκυῆτορ,
ἄφθόνως τὸν ὑετὸν σῆς θείας χάριτος,
καταρδεῦσαι δούλων σου
τὰς ψυχὰς πρὸς ἄφθονον
καρποφορίαν, Δέσποινα,
θερμῶς βοῶμέν σοι,
πανύμνητε Κυρία Παρθένε,
σωτηρίας κόσμου
νεφέλη ὀμβροτόκε.

Ὦδὴ θ'. Ἄπας γηγενής.

Ὡς νεαυγῆ
ἀστέρα τῆς χάριτος
Θεοῦ τιμῶμέν σε,
Ἰωάννη πάντιμε,
ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις
φαιδροῖς ἐκάστοτε
καὶ μέλποντες σεμνότητα
καὶ καθαρότητα
τοῦ σοῦ βίου
κράζομεν· Μαξίμοβιτς,
τῶν παθῶν ἡμῶν βόρβορον ἔκπλυνον.

Χαῖρε, ἀσκητὰ
ἐπίσκοπε, σύμπαντα
ποιμαντορία σου
ὁ φωτίσας ἔτεσιν
ἐν τοῖς ἐσχάτοις,
θεοφορούμενε,
βοῶντες δυσωποῦμέν σε·
ἴσθι ἀνύστακτος
παραστάτης
ἐν τοῦ βίου θλίψεσιν,
Ἰωάννη, τῶν νῦν προσφευγόντων σοι.

Μέμνησο ἡμῶν
θερμῶς δεομένων σου,
σοφίας σκῆνωμα,

Ἰωάννη ὅσιε,
καὶ σοὺς ἀσόφους
ἐκέτας σόφισον
τῇ δαψιλῶς δοθείσῃ σοι
θεόθεν χάριτι,
ἵνα μνήμην
ἐκτελῶμεν πάντοτε
τὴν σεπτὴν σου τερπνοῖς μελωδήμασι.

Θεοτοκίον.

Μῆτερ τοῦ Θεοῦ,
ἀγνή ἀειπάρθενε,
πιστοὺς περίσκεπε,
φρούρει καὶ διάσωζε
ἀπὸ κινδύνων
καὶ περιστάσεων,
θερμῶς παρακαλοῦμέν σε,
οἱ μεγαλύνοντες
θαυμασίων
πλήθός σου τὸ ἄμετρον
καὶ Υἱὸν δοξαζόντων τὸν θεῖόν σου.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Διδάσκαλον θειότατον,
σεμνὸν ἱεροφάντορα,
τῆς νεολαίας ἀλείπτῃν

πρὸς Ὁρθοδόξους λειμῶνας
καὶ ἀσκητὴν πανόσιον
ἐκθύμως μακαρίζωμεν
νῦν, Ἰωάννην ἔνθεον,
ὡς θείας χάριτος κρήνην
καὶ ποταμὸν ἰαμάτων.

Θεοτοκίον.

Καρδίαν τὴν αὐχμῶσάν μου
ἁμαρτιῶν τοῖς πλήθεσι
τῇ αὖρα τῆς χάριτός σου
καὶ ἀρραγοῦς προστασίας
ἀνάψυξον, Μητρόθεε,
ἡγιασμένη Δέσποινα,
καὶ δρόσω σῶν δεήσεων
Υἱὸν πρὸς μονογενῆ σου
αὐτὴν διάψυξον τάχος.

Εἰς τοὺς Αἴνους ἰστῶμεν στίχους δ'
καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Σαγγάης καὶ Σάν Φρανσίσκο
τὸν ἀρχιποίμενα,
τῶν ἱεραποστόλων
Ὁρθοδόξων τὸ κλέος

καὶ στῦλον εὐσεβείας νεοπαγῆ
καταστέψωμεν ἄσμασι,
θαυματοργὸν ἱεράρχην ὡς ἀληθῶς,
Ἰωάννην τὸν Μαξίμοβιτς.

Τῆς ἡσυχίας φωστῆρα,
φανὸν συνέσεως
καὶ ταπεινοφροσύνης
τηλαυγέστατον φάρον
διδάσκαλον ὡς θεῖον καὶ ποδηγὸν
Ὁρθοδόξου νεότητος
ὑμνοῖς θεόσδοτον μέλψωμεν μελιχροῖς,
Ἰωάννην χαριτόβρυτον.

Ῥοσειδὲς Ἰωάννη,
σκῆνος ἠφθάρτισε
σὸν θεῖον μετὰ πότμον
ὁ Χριστὸς καὶ θαυμάτων
ἀνέδειξε παντοίων αὐτὸ ποταμόν,
Ἰωάννη Μαξίμοβιτς,
βλύζοντα πᾶσιν ἰάματα δαψιλῶς
καὶ κρουνοὺς ἀφθόνως χάριτος.

Ὡς ἀσκητῆς ἐν τῷ κόσμῳ
πολιτευσάμενος
καὶ λογικῶν προβάτων
τὴν ἀγέλην στηρίξας
τῇ ράβδῳ σῶν πανσόφων νουθεσιῶν,

Ὁρθρος Ἁγίου Ἰωάννου Μαξίμοβιτς

Ἰωάννη, τῷ Κτίσαντι
Χριστῷ ἀπῆλθες, θεόφρον ἀρχιερεῦ,
ὑπαντῆσαι, χαριτώνυμε.

Δόξα. Ἦχος πλ. α'.

Δεῦτε, φιλεόρτων χορεῖαι, τὴν μνήμην
σήμερον πανηγυρίσωμεν
τοῦ χαριτοβρύτου ιεράρχου Ἰωάννου,
τοῦ ἀσκήσει καὶ ποιμασία καθαγιάσαντος
Ἀμερικῆς, Εὐρώπης καὶ Ἀσίας τὴν χθόνα·
οὗτος γὰρ σοφῶς τὸν λαὸν τοῦ Θεοῦ ποδηγετήσας
χάριν εἴληφεν οὐρανόθεν εὐλογεῖν ἀοράτως τοὺς αὐτὸν τιμῶντας
καὶ χαρᾶς πληροῦν τὰς καρδίας
τῶν βοώντων ἀπαύστως·
Κύριε, δόξα Σοι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μακαρίζομέν σε, Θεοτόκε Παρθένε,...

Δοξολογία Μεγάλη καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΝ ΤΗ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Τὰ Τυπικά, οἱ Μακαρισμοὶ καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος
τοῦ Ἱεράρχου ἡ γ' καὶ ἡ στ' ᾠδὴ.

Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον
τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.
(Ζήτει τῇ ΙΓ' Νοεμβρίου)

Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

Μεγαλυνάριον.

Χαίροις, ἱεράρχα νεοφανές,
μάκαρ Ἰωάννη,
ταπεινώσεως κορυφή,
χαίροις, ὁ ἀνύσας
οὐρανοδρόμον ἄρτι
πορείαν καὶ θαυμάτων
κρήνη γενόμενος.

Δίστιχον.

Μόνικαν σκέπε καὶ αὐτῆς συνοδίαν,
Ἰωάννη μάκαρ, βοᾷ Χαραλάμπης.

ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΩΝ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ ΠΑΤΕΡΑ ΗΜΩΝ

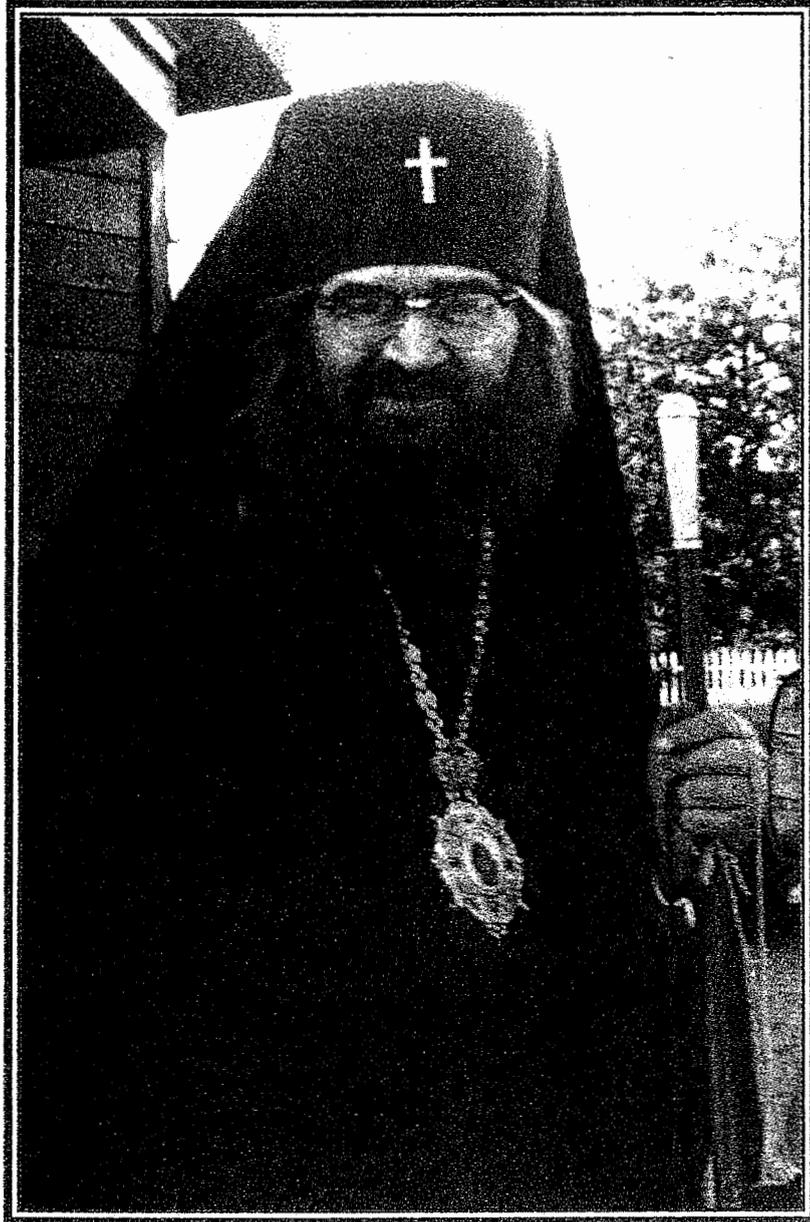
ΙΩΑΝΝΗΝ

ΤΟΥΠΙΚΛΗΝ ΜΑΞΙΜΟΒΙΤΣ

ΕΠΙΣΚΟΠΟΝ ΣΑΓΓΑΗΣ ΚΑΙ

ΣΑΝ ΦΡΑΝΣΙΣΚΟ

ΤΟΝ ΘΑΥΜΑΤΟΥΡΓΟΝ

Εὐλογήσαντος τοῦ Ἱερέως τὸ Κύριε εἰσάκουσον,
μεθ' ὃ τὸ Θεός Κύριος, ὡς συνήθως, καὶ τὸ ἐξῆς·

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τὸν ἐξ ἀντλήματος αὐτοῦ τῆς καρδίας
πᾶσιν ἐκβλύζοντα κρουνούς αἰιζώους
χαρίτων εὐφημήσωμεν ἐκθύμως πιστοί,
ιεράρχην ὄσιον, θεαυγῆ Ἰωάννην,
τὸν ἀκολουθήσαντα ἀποστόλων ταῖς τρίβοις
ἐν τοῖς ἐσχάτοις χρόνοις καὶ ψυχὰς
διψώσας ἄρτι τὸν Κτίστην ποτίσαντα.

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὁ σιωπήσομέν ποτε, Θεοτόκε,
τάς δυναστείας σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι.
Εἰ μὴ γὰρ σὺ προΐστασο πρεσβεύουσα,
τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο ἐκ τοσούτων κινδύνων;

Τίς δὲ διεφύλαξεν ἕως νῦν ἐλευθέρους;
Οὐκ ἀποστῶμεν, Δέσποινα, ἐκ σοῦ·
σοὺς γὰρ δούλους σῶζεις αἰεὶ ἐκ παντοίων δεινῶν.

Εἶτα ὁ Ν΄ Ψαλμὸς καὶ ὁ Κανὼν, οὗ ἡ ἀκροστιχίς·
“Ἰωάννη, χαρᾶς πλησον θείας σὸν ἰκέτην. Χ.”

Ῥοδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Ἰλέωσαι Κύριον καὶ Θεὸν
ἡμῖν, Ἰωάννη,
τοῖς τιμῶσί σε εὐλαβῶς
ὡς νέον φωστῆρα Ἐκκλησίας
καὶ ἀποστόλων τῶν θείων ὁμόζηλον.

Ἐράϊσμα νέον ἱεραρχῶν,
σοφὲ Ἰωάννη,
καθωράϊσον ἀρεταῖς
εὐχαῖς σου θερμαῖς ἡμῶν καρδίας
τῶν ἀνυμνούντων τὴν πάνσεπτον μνήμην σου.

Ἀξίωσον δόξης τῶν οὐρανῶν
ἡμᾶς, Ἰωάννη,
τοὺς προστρέχοντας ἀκλινῶς
σῇ χάριτι, ἦν, δεδοξασμένε,
ἀφθόνως εὔρες, ὡς σκεῦος τοῦ Πνεύματος.

Θεοτοκίον.

Νικήτορας δείξον κατὰ παθῶν
ἡμᾶς χαμαιζήλων
μεγαλύνοντας ἐν χορῶ
εἰς πάντας σε, Μῆτερ, τοὺς αἰῶνας,
Θεογεννήτορ ἄγνή, ἀειπάρθενε.

Ὦδὴ γ'. Οὐρανίας ἀψίδος.

Νῦν λαμπρῶς, Ἰωάννη,
νεοφανὲς πίστεως
ἄστρον ἐκ Ῥωσίας ἐκλάμψαν
σὲ μεγαλύνοντες
βοῶμεν· ἐκδυσωπῶν
μὴ διαλίπης φωτίσαι
Ἰησοῦν νεότητα
φέγγει τοῦ Πνεύματος.

Ἡλιόφωτον σέλας
τῆς τοῦ Χριστοῦ πίστεως,
τῆς Ὁρθοδοξίας φῶς μέγα
πᾶσιν, ἀπλώσαντα
ἐν ἀγνωσίας σκιᾷ
κειμένοις, σκέδασον τάχος,
Ἰωάννη, ζόφωσιν
τῶν προστρεχόντων σοι.

Χαριτώνυμε πάτερ,
ιεραρχῶν καύχημα,
Ἰωάννη, βράβευε πᾶσι
σὲ μεγαλύνουσιν
ἰσχὺν συντρίψαι ἐχθροῦ
τοῦ μισοκάλου ἐνέδρας,
ὁ αὐτοῦ τὴν δύναμιν
θραύσας ἀγῶσί σου.

Θεοτοκίον.

Ἀπαθείας με δεῖξον,
Μῆτερ Θεοῦ, νήψεως
καὶ εὐχῆς ἀόκνου πυξίον
τὸν ἀνυμνοῦντά σε
ὡς ὑπερόπτιν παθῶν
καὶ ἐγρηγόρσεως λύχνον,
πάναγνέ Παντάνασσα,
κόσμου διάσωσμα.

Χαρίτωσον
τοὺς σοὺς ἰκέτας πρεσβείαις σου διαθήρμους,
χαριτώνυμε, πρὸς Θεὸν, τὸν πᾶσι παρέχοντα
ἀφθόνως τὰ πρόσφορα, Ἰωάννη.

Ἐπίβλεψον
ἐν εὐμενείᾳ, πανύμνητε Θεοτόκε,

ἐπὶ τὴν ἐμὴν χαλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν
καὶ ἴασαι τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

Αἴτησις καὶ τὸ Κάθισμα.

Ἦχος β'. Πρεσβεία θερμὴ.

Σοφίας Θεοῦ τὸν σύνοικον τιμήσωμεν
σεπτῶν ἀρετῶν ὡς ὄλβον πολυτίμητον,
Ἰωάννην ὄσιον,
κεκλημένον ἐν βίῳ Μαξίμοβιτς,
καὶ τὰς αὐτοῦ πρεσβείας πρὸς Θεὸν
πιστῶς τὰς ἐνθέρμους ἐκζητήσωμεν.

ᾠδὴ δ'. Εἰσακήκοα, Κύριε.

Ἐπαθυμίαν ἐκδίωξον,
Ἰωάννη μάκαρ, τῶν εὐφημούντων σε
ὡς λαμπάδα ἐγρηγόρσεως
καὶ διπλῆς ἀγάπης λύχνον πάμφωτον.

Ἀνυμνοῦντες τοὺς πόνους σου
πρὸς τῶν ὀρθοδόξων ἀρχῶν διάδοσιν,
Ἰωάννη, δυσωποῦμέν σε·
στήριξον ἡμᾶς ὀρθῶ φρονήματι.

Σκοτομήνην ἀπέλασον
τῶν παθῶν ἰκέτας σου κατατρύχουσαν,

Ἰωάννη θεοτίμητε,
νεαυγές φωστήρ Χριστοῦ τῆς πίστεως.

Θεοτοκίον.

Παναμώμητε Δέσποινα,
βεβορβορωμένην ψυχὴν τοῦ δούλου σου
νάμασί σου ἀποκάθαρσον
πρεσβειῶν πρὸς Τόκον σου τὸν πάνσεπτον.

ᾠδὴ ε΄. Φώτισον ἡμᾶς.

Ῥάμπρυνον στολὴν
τῆς ψυχῆς μου ἱκεσίαις σου,
Ἰωάννη, πρὸς τὸν μόνον τὰς ψυχὰς
διασώζειν τῶν προσφύγων σου δυνάμενον.

Ἐσχυνας ἐχθρὸν
βροτοκτόνον τῇ ἀμέμπτῳ σου,
Ἰωάννη, ἐπὶ γῆς διαγωγῆ,
πρεσβευτὰ ἡμῶν θερμότατε πρὸς Κύριον.

Ἐτῦλος ἀρραγῆς
πεφηνῶς ὀρθοῦ φρονήματος,
Ἰωάννη, κλονουμένων τὰς ψυχὰς
ἱκετῶν στηρίζεις χάριτος τῆς θείας σου.

Θεοτοκίον.

Ὅμβρισον ἡμῖν
ὑετὸν τῆς προστασίας σου,
Θεοτόκε, δροσοβόλοις προσευχαῖς
Ἰωάννου, ιεράρχου τοῦ οἰκτίρμονος.

ᾠδὴ στ΄. Τὴν δέησιν.

Ναμάτων σε ἀειρρύτων χείμαρρον,
Ἰωάννη, σωστικῆς ἀπαθείας
γιγνώσκοντές σε πιστῶν αἰ χορεῖαι
ἀποζητοῦμεν πιεῖν ὕδωρ χάριτος
τῆς σῆς πλουσίας οἱ κακῶς
ἐν τοῖς πάθεσι κατατρυχόμενοι.

Ψεόσοφε ιεράρχα, σπεύδοντες,
Ἰωάννη, σαῖς ἐνθέρμοις πρεσβείαις
ἀναβοῶμεν· σοφίας ἐνθέου
ἡμᾶς ἀσόφους ἀνάδειξον τάχιστα,
ὁ ἐποφθεῖς τοῦ πανσθενοῦς
Παρακλήτου ταμεῖον ἀσύλητον.

Ὁπίβλεψον, Ἰωάννη ὅσιε,
ἐφ' ἡμᾶς τοὺς ἀνυμνοῦντας σὴν μνήμην
καὶ πέμψον πᾶσιν ἐξ ὕψους σῆς δόξης
ἡμῖν ἀφθόνως ἐν βίῳ τὰ πρόσφορα,
ὁ διαλάμπας ὡς ἀστὴρ
ἀγαθῶν τῶν ἐνύλων στερήσεως.

Θεοτοκίον.

Ἰάτρευσον τῆς ψυχῆς μου τραύματα
καὶ οὐλὰς τοῦ σώματός μου, Παρθένε,
φαρμάκῳ σῆς ἀκλινοῦς προστασίας
καὶ ἀρωγῆς, Μῆτερ Θεογεννήτρια,
τὸν μόνον πάντων ἰατρόν,
Ἰησοῦν, ἡ ἀφράστως κυήσασα.

Χαρίτωσον
τοὺς σοὺς ἰκέτας πρεσβείαις σου διαθήρμοις,
χαριτώνυμε, πρὸς Θεὸν, τὸν πᾶσι παρέχοντα
ἀφθόνως τὰ πρόσφορα, Ἰωάννη.

Ἀχραντε,
ἡ διὰ λόγου τὸν Λόγον ἀνερμηνεύτως
ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν τεκοῦσα δυσώπησον
ὡς ἔχουσα μητρικὴν παρρησίαν.

Αἴτησις καὶ τὸ Κοντάκιον.

Ἦχος β'. Τοῖς τῶν αἱμάτων σου.

Τὸν ταπεινόν, ἀγαθὸν καὶ ἡσύχιον
νῦν εὐλαβῆ ἱεράρχην τιμήσωμεν
ὡς ἀπλανῆ τῶν πιστῶν κατευθύντορα
πρὸς οὐρανοὺς, Ἰωάννην Μαξίμοβιτς,
ἡμῶν ἐν δεινοῖς ἀντιλήπτορα.

Προκείμενον.

Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν
καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν.

Στίχος. Ἀκούσατε ταῦτα πάντα τὰ ἔθνη, ἐνωτίσασθε
πάντες οἱ κατοικοῦντες τὴν οἰκουμένην.

Εὐαγγέλιον κατὰ Ἰωάννην (Κεφ. ι' 9-16).
Εἶπεν ὁ Κύριος· Ἐγὼ εἶμι ἡ θύρα· δι' ἐμοῦ ἐάν τις
εἰσέλθῃ, σωθήσεται...

Ὅρα εἰς τὴν Λειτουργίαν τῆς ΙΓ' Νοεμβρίου.

Δόξα.

*Ταῖς τοῦ Ἱεράρχου πρεσβείαις, Ἐλεῆμον,
ἐξάλειψον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.*

Καί νῦν.

*Ταῖς τῆς Θεοτόκου πρεσβείαις, Ἐλεῆμον,
ἐξάλειψον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.*

Προσόμοιον.

Ἦχος πλ. β'. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Στίχος. Ἐλεῆμον, ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα
ἐλεός Σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν
οἰκτιρμῶν Σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

*Ἰωάννη ὅσιε,
νεολαμπές ἀρχιθῦτα*

Ὁρθοδόξου πίστεως,
τῆς Ῥωσίας βλάστημα
ιερώτατον
καὶ τερπνὸν λείριον
καθαρᾶς καρδίας
καὶ ἀγάπης πρὸς τὸν Κύριον,
Οὐ ὠμολόγησας
κλῆσιν πάσης κτίσεως πέρασι,
Μαξίμοβιτς θειότατε,
ῤύου ἐμπηρείας τοῦ ὄφους
σὲ τοὺς ἀνυμνοῦντας
ὡς ἄφθονον θαυμάτων ποταμὸν
καὶ ἰαμάτων ἀκένωτον
κρήνην, θεοστήρικτε.

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου...

Ῥωδὴ ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Ἀρχιθῦτα θεόφρον,
θαυμαστὲ Ἰωάννη,
ὁ τὴν σκοτόμαιναν
ἀγέλης σοι λαχούσης
σκεδάσας διδαγμάτων
ἀστραπαῖς σου, διάλυσον
καὶ πάντων σῶν ὑμνητῶν
ἀνομημάτων ζόφον.

Στηριγμὸς ἀδυνάτων
καὶ καμνόντων ἀκέστωρ
ὑπάρχων τάχιστος
ἀεὶ ἐπιστηρίζων
μὴ παύσῃ τοὺς τιμῶντας
τὴν σεπτὴν πολιτείαν σου,
καὶ φρόνημα τὸ ὀρθόν,
ὃ ἐπεδείκνυς πᾶσι.

Σὲ ἀγώνων ἐνθέων
μαχητὴν τροπαιοῦχον,
ἱεροφάντορα
σεμνὸν καὶ ποιμενάρχην
ἀνύστακτον ἐν ὕμνοις
καταστέφομεν πάντοτε
καὶ σὰς ἐνθέρμους λιτὰς
ζητοῦμεν, Ἰωάννη.

Θεοτοκίον.

Ὁὐ παύομεθα, Μῆτερ,
καθ' ἐκάστην ὑμνοῦντες
τὰ μεγαλεῖά σου
καὶ σπεύδοντες ἐν δίναις
τῇ σῇ ἐπιστασίᾳ,
Θεοτόκε πανύμνητε,
καταφυγὴ εὐσεβῶν
καὶ θεία προστασία.

Ὦδὴ η΄. Τὸν Βασιλέα.

Νῦν ὡς θαυμάτων,
θεοειδὲς Ἰωάννη,
ἀνυμνοῦντες ταμεῖον βοῶμεν·
ἀλγηδόνας παῦσον
σὲ ἐπικαλουμένων.

Ἴσθι ἀκέστῳ
καὶ ἄρωγός, Ἰωάννη,
ταχινός τῶν ζητούντων σὴν χάριν,
ζηλωτὰ ἁγίων
Κυρίου ἀποστόλων.

Κλίμακα θείαν
τῶν ἀρετῶν, Ἰωάννη,
ἀνελθὼν σῆς σαρκὸς ταπεινώσει,
ἀρεταῖς με πλήσον
εὐχαῖς σου ἀσιγήτοις.

Θεοτοκίον.

Ἐπάκουσόν μου
καὶ δαψιλῶς τὴν σὴν χάριν
πέμψον πᾶσι σοῖς δούλοις, Παρθένε,
μακαρίζουσί σε,
Κυρία Θεοτόκε.

Ὁδὴ θ'. Κυρίως Θεοτόκον.

Ἰῶν Ὁρθοδόξων δῆμοι
νῦν ἀξιοχρέως
ἀνευφημοῦντες σὴν πάνσεπτον κοίμησιν
σὰς ἱκεσίας πρὸς Κτίστην ἀπεκδεχόμεθα.

Ἡμέραν σωτηρίας
ἐξανάτειλόν μοι
σέ, Ἰωάννη, τῷ νῦν μακαρίζοντι
ὡς φωτοπάροχον σέλας Χριστοῦ τῆς πίστεως.

Νικήτορας ἐν μάχαις
δειξον, Ἰωάννη,
κατὰ τοῦ πλάνου τοὺς ὕμνοις τιμῶντάς σε
ὡς νικηφόρος ἀγῶνα τὸν σὸν τελέσαντα.

Θεοτοκίον.

Χαρᾶς ἡμῶν καρδίας
πλήσον, Θεοτόκε,
τῶν εὐλαβῶς Ἰωάννου τὰ σκάμματα
ὑμνολογούντων καὶ πόθῳ μακαρίζόντων σε.

Ἄξιον ἐστί...
καὶ τὰ παρόντα Μεγαλυνάρια.

Χαίροις, ἱεράρχα νεοφανές,
μάκαρ Ἰωάννη,

ταπεινώσεως κορυφή,
χαίροις, ὁ ἀνύσας
οὐρανοδρόμον ἄρτι
πορείαν καὶ θαυμάτων
κρήνη γενόμενος.

Τὸν βλαστὸν Ῥωσίας τὸν ἱερόν,
τὸν ἐν τῇ Ἀσίᾳ,
Ἰωάννην, Ἀμερικῇ
καὶ Εὐρώπῃ ἄρτι,
Ὁρθοδοξίας κρίνα
ἀνθήσαντα εὐσχήμως
ἀνευφημήσωμεν.

Ἔχων παρρησίαν πρὸς τὸν Θεόν,
Ἔπερ ὀλοψύχως
διηκόνησας καὶ καλῶς
ἄρνας Οὐ πρὸς πόλον
ὠδήγησας, δυσώπει
Αὐτὸν μοι, Ἰωάννη,
πέμψαι ὑγίειαν.

Χαίροις, τῶν Ἑλλήνων τῶν εὐλαβῶς
ἐν Μοναστηρίῳ
κατοικούντων ὁ λειτουργός,
χαίροις, Ἰωάννη,

ἐν δυσχειμέροις χρόνοις
αὐτῶν παρηγορία
καὶ θεῖον στήριγμα.

Χαίροις, κοσμιότης ἱεραρχῶν,
ἱεραποστόλων
νέον εὖχος καὶ θησαυρός
δωρημάτων θείων,
τρισμακάριον Ἰωάννην,
ἀφθόνως ὁ ἐλκύσας
χάριν τοῦ Πνεύματος.

Ἐρούρει, χαριτώνυμε, τοὺς πιστῶς
μέλποντας σὴν μνήμην,
Ἰωάννη θεοειδές,
τῆς Ῥωσίας γόνε,
Μαξίμοβιτς θεόφρον,
καὶ σπεύδοντας λιταῖς σου
πρὸς τὸν Θεάνθρωπον.

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαί,
Πρόδρομε Κυρίου,
Ἀποστόλων ἡ δωδεκάς,
οἱ Ἅγιοι πάντες,
μετὰ τῆς Θεοτόκου
ποιήσατε πρεσβείαν
εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Τὸ Τρισάγιον καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος πλ. α΄. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Ἰωάννη Μαξίμοβιτς, ἀγγελόμορφε,
ἱεραρχῶν θεοφόρων
καὶ διδασκάλων σοφῶν
ἐκλαμπάντων ἄρτι σάπφειρε πολύτιμε,
ὡς Ὁρθοδόξων ἀσκητῶν
καλλονὴν καὶ ποταμὸν
ἀστείρευτον θαυμασίων
σὲ ἀνυμνοῦντες εὐχάς σου
θερμὰς πρὸς Κύριον αἰτούμεθα.

Ἐκτενής καὶ Ἀπόλυσις, μεθ' ἣν ψάλλομεν τὸ ἐξῆς·

Ἦχος β΄. Ὅτε ἐκ τοῦ Ξύλου.

Πάντας, Ἰωάννη, εὐλαβῶς
σὲ ὑμνοῦντας φρούρει καὶ σκέπε
καὶ ῥύου βίου δεινῶν,
ἱεράρχα ὅσιε,
χαρίτων μέλαθρον,
ἀποστόλων ὁμόζηλε
καὶ τῆς εὐσεβείας
κῆρυξ διαπρύσιε,

ἐκδυσωποῦμέν σε
καὶ ἀξίου πόλου βραβείων
τοὺς ὀρθοφρονοῦντας ἱκέτας
χαριτός σου, ἄνερ χαριτώνυμε.

Δέσποινα, πρόσδεξαι
τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου
καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς
ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου
εἰς σὲ ἀνατίθημι,
Μῆτερ τοῦ Θεοῦ,
φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

Δίστιχον.

Χάριτος πλησον Μόνικαν, Ἰωάννη,
σὺν δήμῳ εὐσεβῶν βοᾷ Χαραλάμπης.

ΤΕΛΟΣ
ΚΑΙ ΔΟΣΑ
Τῷ ΜΟΝῶ ΑΛΗΘΙΝῶ
ΘΕῶ ΗΜῶΝ.

ΧΑΙΡΕΤΙΣΤΗΡΙΟΙ ΟΙΚΟΙ
ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ ΠΑΤΕΡΑ ΗΜΩΝ
ΙΩΑΝΝΗΝ
ΤΟΝ ΘΑΥΜΑΤΟΥΡΓΟΝ
ΕΠΙΣΚΟΠΟΝ
ΣΑΓΓΑΗΣ ΚΑΙ ΣΑΝ ΦΡΑΝΣΙΣΚΟ

ποίημα Ἰσιδώρας Μοναχῆς Ἀγieroθεϊτίσης

«Σοφίας χάριν ὁ λαβὼν θεόθεν Ἰωάννη,
σόφισον τὴν καρδίαν μου
τὰ θαυμαστά σου ἄδειν».

Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος πλ. δ'. Τὸ προσταχθέν.

Τῶν στυλιτῶν ἐν τοῖς ἴχνεσι βαδίσας, καὶ ἀσκητῶν τοὺς θείους ἄθλους κατορθώσας, καὶ σαλότητος τρόπους γράψας Ἰωάννη· ἐγένου θείας σοφίας μυσταγωγός, καὶ στάθμη ὑπερκοσμίου διαγωγῆς· προσευχῆς τε διδάσκαλος, καὶ συμπαθείας κρατήρ, πρὸς ὃν πιστοὶ φθεγγόμεθα· Χαίροις Ῥώσων ἐπίσκοπε.

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. δ'. Τῆ ὑπερμάχῳ.

¶ **Γ**εραρχίας τιμηθεὶς τῷ ἀξιώματι, καὶ ἀληθείας πο-
ρευθεὶς τοῖς δικαιώμασι, ταῦτα ἔργοις σου ὑπέ-
γραψας Ἰωάννη. Διοράσεως τῷ κάλλει λαμπρυνό-
μενος, καὶ θαυμάτων δωρεαῖς διακρινόμενος· σοὶ
οὖν μέλλομεν· Χαίροις Ῥώσσω ἐπίσκοπε.

Οἱ Οἴκοι.

¶ **Α**μιλλαν ἐν τῷ βίῳ τὴν ἀρίστην ἀσκήσας, εἰς μέ-
τρα οὐρανίων Ἀγγέλων ἐπέφθασας σεπτὲ Ἰω-
άννη (γ') τοὺς ἄθλους τῶν Ὁσίων ἀσκητῶν ἡρετι-
σάμενος καὶ στέρξας στυλιτῶν τῶν πάλαι τὰς ἀρι-
στείας, σαλότητος ἐνθέου δὲ προσγράψας τὰς ἀνα-
βάσεις. Οὔτω Θεόν, σοφίας τὴν πηγὴν, κατηύφρανας
καὶ παρ' ἡμῶν ἀκούεις νῦν ἐν εὐφροσύνῃ τάδε·

Χαίροις τοῦ κόσμου ἡ δαδουχία·

χαίροις τῶν Ῥώσσω ἡ εὐκληρία.

Χαίροις τῶν Ἀρχιερέων καινοτάτη κορωνίς·

χαίροις ἀσκητῶν τῶν πάλαι ἰσοστάθμιος κρηπίς.

Χαίροις ὁ ἐν τῇ σοφίᾳ τοῦ Θεοῦ περιπατήσας·

χαίροις ὁ σαλῶν χορείαν ἐν λαμπρότητι κοσμήσας.

Χαίροις τῆς Ῥωσσίας πύργε ἄσειστε ἐν πειρασμοῖς·

χαίροις οἰκουμένης λύχνε ἄσβεστε ἐν ἰλασμοῖς.

Χαίροις στυλιτῶν ἀγίων ὁ ζηλώσας πολιτείαν·

χαίροις ὁ Θεῷ προσάγων τῶν Ἀγγέλων ὑμνωδίαν.

Χαίροις τῆς ἀγαθωσύνης ὁ ὑπέρτατος κανών·

χαίροις ἀρετῶν παντοίων ὁ πανεύοσμος λειμών.

Χαίροις Ῥώσσω ἐπίσκοπε.

Βήματι ἐν ἀγίῳ παραστάς Ἰωάννη, ὡς θεῖος καὶ σοφὸς Ἀρχιθύτης, τῶν δώρων τῶν μεγάλων μετέσχε· καὶ σύναιμος Κυρίου τοῦ Θεοῦ γενόμενος, λατρείας λογικῆς ἀμέμπτως ὡς προεξάρχων, καρδίας καθαρότητι ἐκάστοτε ἐλειτούργεις. Τὴν ἀπαρχὴν τοῦ φίλτρου σου Ἀρχιερεῖ προσέφερες τῷ Μεγάλῳ, ἀγάπης σου δεικνύων τὴν ἀκρότητα καὶ ὕμνον καθαρὸν Χριστῷ τῷ σὲ φιλοῦντι ἄδων·

Ἀλληλούϊα.

Γλώσση τῇ ταπεινῇ σου καὶ δυσήχῳ φωνῇ σου ἐδόξαζες Θεὸν Ἰωάννη τὰ θεῖα τοῖς πιστοῖς ἐκδιδάσκων· Μωϋσῆς δὲ ὡσπερ πάλαι ὁ βραδύγλωστος, Θεὸν ἰδεῖν κατηξιώθη ἐν τῷ Σιναίῳ, παρ' οὗ τοῦ νόμου πλάκας ἐν χερσὶν ἐδέξατο, οὕτω καὶ σὺ Αὐτὸν ἐώρας ἀενάως τὸν ποθοῦμενον, ἐν θεωρίας μυστικῆς προσαναβάς τῷ ὄρει καὶ χάριτος προσείληφας ἀντιδόσεις. Ὅθεν σε μακαρίζοντες, ἐν ἄσμασιν βοῶμεν σοι χαριτοπλόκοις ταῦτα·

Χαίροις ἡ κέδρος τῆς Ἐκκλησίας·
χαίροις ἡ βάσις ζωῆς ἀγίας.

Χαίροις ταπεινοφροσύνης πανσεβάσμιος εἰκῶν·
χαίροις θεοῖς φανοτάτη λαμπηδῶν.

Χαίροις θείας ἐγκρατείας στάθμη ἡ ἀκριβεστάτη·
χαίροις τῆς ἀκτημοσύνης ἔνδειξις ἡ πληρεστάτη.

Χαίροις ὁ Θεῶ συνάξας Ῥώσους τῆς διασπορᾶς·
χαίροις ὁ διασκορπίσας τῶν δαιμόνων τὰς βουλὰς.

Χαίροις τῆς χρηστοεργίας ὁ ἀκάματος ἐργάτης·
χαίροις τῶν ἐν ἀπορίᾳ ἀγαθώνυμος προστάτης.

Χαίροις θείαν ἀγρυπνίαν ὁ ἀσκήσας ἐν σπουδῇ·
χαίροις ἀκριβῆ νηστείαν ἀγαπήσας ἐκ ψυχῆς.

Χαίροις Ῥώσων ἐπίσκοπε.

Δείξας τὴν πρὸς Θεὸν σου τὸν Δεσπότην οἰκεί-
αν καὶ ἀνόθευτον στοργὴν Ἰωάννη, ὑπήκουσας
Αὐτοῦ τῇ προστάξει· ὡς Πέτρος δὲ τὸ πρότερον,
φίλτρου ἀγνοῦ εἰς πίστωσιν τὴν λογικὴν ἐποίμανε
ἐκλογάδα, οὕτω καὶ σύ, Χριστῷ ἀκολουθῶν τῷ σὲ
καλέσαντι, τὰ πρόβατα Αὐτοῦ ἐποίμανας ἐν συνέ-
σει, διδάξας πιστοῖς λόγοις καὶ ἔργοις σου ποιεῖν
τὰ πρόποντα, Θεῷ δὲ τῷ ἀγίῳ ψάλλειν·

Ἀλληλούϊα.

Εἱρηναία καταστάσει χριστομόρφου σου ψυχῆς,
προσωμίλεις Ἰωάννη ἀκωλύτως ἐν παντί, τῷ
Θεῷ τῷ εἱρηνάρχῃ, οὗ ἠγάπας τὰς βουλὰς. Καὶ
Αὐτοῦ πιστὸς ὡς φίλος καὶ ἐργάτης ἀγαθός,
ἔπραττες ἐν ἐπιγνώσει τὰς ἀγίας ἐντολάς, προσ-
δοκῶν τῆς αἰωνίου χαρμονῆς τὴν ἀμοιβήν. Καὶ
ἡμεῖς οἱ σοὶ ἰκέται ἐν χαρᾷ πνευματικῇ, ἄδομέν
σοι ὁμοφώνως ταῦτα ὅλης ἐκ ψυχῆς·

Χαίροις ὁ λύχνος τῆς εὐσεβείας·
χαίροις ὁ μύστης Θεοῦ σοφίας.

Χαίροις νόμου προσταγμάτων ὁ πιστὸς ἐκπληρωτῆς·
χαίροις θείου Διδασκάλου ἐν τῇ πράξει μαθητῆς.

Χαίροις θεοδρόμου βίου ὁ χαράξας τὰς πορείας·
χαίροις τοὺς πιστοὺς ἰθύνας εἰς λιμένας σωτηρίας.

Χαίροις Ῥώσσοις ἐρμηνεύσας τὰς ἀγίας ἐντολάς·
χαίροις νοῦς ὁ διαγνώσας τοῦ Κυρίου τὰς βουλὰς·

Χαίροις ὁ τροφήν κατ' ἄμφω δεομένοις ἐπαρκέσας·
χαίροις ὁ τρυφήν ἀγίαν σὺν Ἀγγέλοις ὁ κορέσας.

Χαίροις ἐν μεσονυκτίῳ ἄρτον δοὺς θνητῇ σαρκί σου·
χαίροις ἐν εὐχαριστίᾳ ὁ λαλῶν τῷ Ποιητῇ σου.

Χαίροις Ῥώσων ἐπίσκοπε.

Ζοφεροῖς καιροῖς καὶ χρόνοις ἐν ἐσχάτοις καὶ
στρυγνοῖς, ὠφθης θεῖε Ἰωάννη ὡς ἀστήρ ἐωθινὸς
ἐν τῇ ἀχανεῖ Ῥωσσία καὶ ὡς δρόσος Ἀερμών, δια-
λύσας τὴν πικρίαν τῶν ἀθέων δυναστῶν καὶ και-
νίσας τὰς καρδίας ἐν πληρότητι φωτός, πάντων
τῶν ἐν εὐσεβείᾳ προσελθόντων σοι πιστῶν. Καὶ
ἡμεῖς νῦν ἐπαινοῦντες ἔργα σου τὰ φωτεινά, πί-
στεως ἐν διαθέσει σὲ τιμῶμεν εὐλαβῶς καὶ Θεῷ τῷ
φωτοδότῃ ψάλλωμεν καινοπρεπῶς·

Ἀλληλούϊα.

Ἡκολούθεις τῷ Κυρίῳ εὐπειθείᾳ σῆς ψυχῆς,
ἄρας τὸν Σταυρὸν ἐπ' ὠμων Ἰωάννη ἐκ παι-
δός, ἀποστὰς τῶν φρονημάτων τῶν ματαίων νου-
νεχῶς. Ὅλον δὲ σαυτὸν ἠρνήσω, ὡς κελεύει ὁ Χρι-
στός, τὴν καρδίαν σου ποιήσας ἱερεῖον λογικόν, ἐν
ᾗ τούτῳ ἐλειτούργεις ἐν αἰνέσεως φωνῇ. Καὶ ἡμεῖς
ἐν θείας δόξης ἀθροισθέντες τῷ Ναῶ, ψάλλομέν
σοι ἐκ καρδίας ταῦτα σοι θεοπρεπῶς·

Χαίροις τῆς κτίσεως εὐωδία·
χαίροις Κυρίου ἡ μαρτυρία.

Χαίροις καινοπρεπεστάτης χάριτος μυσταγωγέ·
χαίροις τῆς ἐπουρανίου λειτουργίας κοινωνέ.

Χαίροις ὁ διακονήσας ἐν πιστότητι Κυρίῳ·
χαίροις ὁ προσκαρτερήσας Τούτου ἐν Ναῶ Ἁγίου.
Χαίροις ὁ τοῦ ἀμπελῶνος τῆς Ῥωσσίας σκαπανεύς·
χαίροις τοῦ Εὐαγγελίου ὁ ἀκάματος σπορεύς.
Χαίροις τῆς χρηστοηθείας τὸ ὑπέριμον δοχεῖον·
χαίροις τῆς θεογνωσίας τὸ πληρέστατον ταμεῖον.
Χαίροις καθαρᾶς ἀγάπης ἢ ἀθόλωτος πηγῆ·
χαίροις τῆς καλῆς ἐλπίδος ἢ ἀνέσπερος αὐγῆ.

Χαίροις Ῥώσων ἐπίσκοπε.

Θαυμαστοῖς σε μεγαλείοις ἀντεδόξασε Χριστός,
“Ὄν ἠγάπας Ἰωάννη ἐν ἀγνότητι ψυχῆς καὶ
ἀδόλω σου καρδία διηκόνεις ἐκτενῶς, ἔργοις δὲ
χρηστοῖς ἐτίμας νόμον ἅγιον Αὐτοῦ. “Ὄθεν δόξης
αἰωνίου στέφος ἔλαβες λαμπρὸν καὶ ἀγάλλει σὺν
Δικαίοις ἐν σκηναῖς Θείου φωτός, τῷ Θεῷ τῷ στε-
φοδότῃ ἄδων ὕμνον τὸν καινὸν καὶ σὺν στρατιαῖς
Ἀγγέλων τὴν χερουβικὴν ᾠδὴν·

Ἀλληλούϊα.

Ἰκανῶς πρὸς παρατάξεις ἀντετάξω τοῦ ἐχθροῦ,
ἀγρυπνίαις καὶ νηστείαις τούτων γένος σκο-
τεινὸν πολεμήσας Ἰωάννη ὡς κελεύει ὁ Χριστὸς
καὶ νικήσας κατὰ κράτος τῶν ἐπάρσεων σειράς.
Σέβοντες μετ’ εὐλαβείας τοὺς ἀγῶνας τοὺς μα-
κροὺς, οὓς διήνυσας ἐν βίῳ διὰ πίστιν τὴν ὀρθήν,
ἐν φωναῖς χαριστηρίοις καὶ ᾠδαῖς ὑποποιαῖς λέγο-
μέν σοι ὁμοφώνως ταῦτα δόξης ἐν φωνῇ·

Χαίροις διάδοχε Ἀποστόλων·
χαίροις ὁμότροπε Διδασκάλων.

Χαίροις τοῦ χοροῦ Δικαίων ἢ περιδοξος λαμπρότης·
χαίροις τῶν Ἀρχιερέων ἢ σεβάσμιος ἀκρότης.

Χαίροις ὁ βαδίσας τρίβον τὴν στενὴν διὰ Χριστόν·
χαίροις ὁ οἰκῶν ἐν δόξῃ Παραδείσου πλατυσμόν.

Χαίροις φρόνημα γεῶδες τῆς σαρκὸς ὁ ἐκνικήσας·
χαίροις ἄσκησιν ἀγίας βιοτῆς ὁ ἀγαπήσας.

Χαίροις πλάνης ὁ ξηράνας θείοις ἔργοις σου βυθόν·
χαίροις λόγοις σου διδάξας ἀληθείας τὴν ὁδόν.

Χαίροις οἶκος τῆς Τριάδος τῆς Ἀγίας ὁ σεπτός·
χαίροις σκῆνωμα τῆς δόξης ἐν καινότητι φωτός.

Χαίροις Ῥώσων ἐπίσκοπε.

Κλίμακα τῶν θεοσδότην καὶ ἀγίων ἐντολῶν, μετὰ
ζήλου Ἰωάννη ἀναβέβηκας καλοῦ, φθάσας εἰς
τὸ ἄκρον ταύτης, εἰς σκηναὶς τοῦ οὐρανοῦ καὶ Θεῶ
σου προσωμίλεις ἀκροτάτῳ ἐφετῶν, οἰκειότητος με-
τέχων ὡς υἱὸς ἀγαπητός. Τῇ οἰκείᾳ διαλέκτῳ ὁμι-
λοῦντες καὶ ἡμεῖς, ὡς ὁμόγνωμοι τῇ πίστει, ὡς ἐχό-
μενοι ἐλπίδος, ὡς ἀγάπης κοινωνοί, καὶ κοινοὶ ὡς
στρατιῶται παρατάξεως Χριστοῦ, ψάλλομεν ὁμοῦ
συμφώνως νικητήριον ᾠδὴν·

Ἀλληλούϊα.

Λύμην πᾶσαν τῆς κακίας ἀπεδίωξας μακράν,
καρτερίᾳ ὑπομείνας τὰ τοῦ βίου λυπηρὰ καὶ
βαστάσας ἀδελφῶν σου βάρη πάντα ἐν χαρᾷ.
Ὅθεν τὸ τοῦ Ἀποστόλου λόγιον πεπληρωκώς, γέ-
γονας Θεοῦ ἀγάπης φύλαξ καὶ ἐγγυητής, Τούτου
δὲ τῆς Βασιλείας Ἰωάννη κοινωνὸς καὶ τῶν
αἰωνίων δώρων κληρονόμος εὐκλεής. Πᾶσας σου

τὰς ἀριστείας μακαρίζοντες καὶ νῦν, οἱ ἰκέται σου
βοῶμεν ἐκ βαθέων σοι ψυχῆς·

Χαίροις ὁ λύχνος τῆς εὐποιίας·
χαίροις ὁ στῦλος τῆς ἀληθείας.

Χαίροις ὁ πιστοποιήσας τοῦ Θεοῦ πολλὴν ἰσχύν·
χαίροις ὁ ἐκμηδενίσας τῶν δαιμόνων τὴν πληθύν.

Χαίροις ῥάβδῳ ὁ ποιμάνας Ῥώσους τῆς διασπορᾶς·
χαίροις τῷ Θεῷ συνάξας πρόβατα τὰ λογικά.

Χαίροις ὁ ἐν ἀσθενείαις δοὺς Κυρίῳ σου τὴν δόξαν·
χαίροις ἐν εὐχαριστίαις σὴν καρδίαν ἀναλώσας.

Χαίροις ἀρχιερατείας ὁ χρισθεὶς τῷ θείῳ μύρῳ·
χαίροις ὁ κατακαλύνας τοῦ Θεοῦ ἅγιον κλῆρον.

Χαίροις ὁ εὐωδιάζων τῶν χαρίτων ταῖς ὁδμαῖς σου·
χαίροις ὁ ἐπιστηρίζων πάντας θείαις προσευχαῖς σου.

Χαίροις Ῥώσων ἐπίσκοπε.

Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ ἐγένου συνειδήσει καθαρᾷ,
πᾶσας ἐντολὰς τηρήσας Ἰωάννη ἀκριβῶς καὶ
Βαπτίσματος μὴ χράνας τὸν χιτῶνα τὸν λευκόν,
ἀλλὰ τοῦτον ἀποδώσας τῷ Δεσπότη σου λαμπρόν,
ἐν ἰδρώσι σου τιμίῳις στολισθέντα ἱερῶς. Ὅθεν
σὺν χοροῖς Μαρτύρων, σὺν Ὁσίων στρατιαῖς, σὺν
Ἱεραρχῶν τοῖς δήμοις καὶ σὺν τάξεσι σεπταῖς τῶν
Ἀγγελικῶν ταγμάτων, ὕμνον ψάλλεις ἐκτενῶς τῷ
Θεῷ τῷ ἐν Τριάδι καὶ οὐράνιον ᾠδὴν·

Ἀλληλούϊα.

Νεῖλος ὥσπερ ἄλλος βλύζεις ἀπειράριθμον
πληθὺν τῶν θαυμάτων Ἰωάννη καθ' ἐκάστην
τοῖς πιστοῖς, τοῦ Θεοῦ ἀποκαλύπτων παντοδύνα-

μον ἰσχὺν καὶ καθυπογράφων Τούτου τὸ πολὺ ἐν οἰκτιρμοῖς. Ὅθεν πάντες ἐν αἰνέσει τῶν θαυμάτων σου σειρᾶς ἄδομεν ἐν εὐφροσύνῃ, δόξαν νέμοντες Θεῷ τῷ ἐν σοὶ τερατουργοῦντι καὶ ποιοῦντι τὰ φρικτά, ἅμα δὲ εὐχαριστίας λέγομέν σοι ἐν φωναῖς·

Χαίροις ὁ ἄριστος ἐν ἀγῶσιν·
χαίροις ἀκάματος ἐν ἰδρῶσιν.

Χαίροις τῆς θαυματουργίας ὁ αἰετῶς ποταμός·
χαίροις πρὸς τὸν Παντουργέτην ἡμῶν πάντων ἰλασμός.

Χαίροις τῶν ἐν ἀπορίᾳ συμπαθέστατος Πατήρ·
χαίροις τῆς εὐσυμπαθήτου ἰλαρότητος κρατήρ.

Χαίροις πόλις ἐπὶ ὄρους τοῦ ἁγίου ἰσταμένη·
χαίροις φῶς Εὐαγγελίου τοῖς ἐν γῆ παρεχομένη.

Χαίροις τῆς θεοσεβείας ὁ ἀκλόνητος στυλίτης·
χαίροις πίστεως ἁγίας ὁ ἀστράπτων μαργαρίτης.

Χαίροις τῶν θαλαττευόντων ἐν ὀδύναις ὁ λιμὴν·
χαίροις Ῥώσσω ἐν ἡμέραις δυσχερείας ὁ ποιμήν.

Χαίροις Ῥώσσω ἐπίσκοπε.

Τένους πάντας Ἰωάννη ἐν ἀπλότητι ψυχῆς καὶ φιλαδελφείας τρόποις διηκόνεις ἀγαθῶς, τοῦ Δεσπότη σου ὑπέικων τῇ πρωτίστῃ ἐντολῇ καὶ πιστοὺς τῇ σῇ ἀγάπῃ τῷ Θεῷ συναγαγών. Πᾶσιν οὖν ἡμῖν ἐγένου τύπος καὶ ὑπογραμμός, ὑπεμφαίνων ἐν τοῖς ἔργοις τοῖς ἁγίοις σου τὸ φῶς, ὁ Χριστὸς ἐστὶ τῷ κόσμῳ. Καὶ πρὸς τοῦτο ὀδηγῶν ἀπλανεῖ χειραγωγεία Ἱεράρχης ὡς σοφός, εἰς δοξολογίαν πάντας παραινεῖς τοὺς γηγενεῖς, τοῦ προσάδειν ἀπροσκό-

πτως τῷ Θεῷ τῷ φωτουργῷ ὕμνον μετ' εὐχαριστίας
καὶ τὴν ἄληκτον ὠδὴν·

Ἀλληλούϊα.

Οὐρανὸς καθάπερ ἄλλος ἔμψυχος καὶ λογικός,
διηγείσαι Ἰωάννη μεγαλεία τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν
ὑπερτάτην δόξαν καὶ τὴν δύναμιν Αὐτοῦ. Μαθη-
τεύοντες ἐν πίστει καὶ ἡμεῖς σαῖς διδαχαῖς καὶ
προκόπτοντες εὐχαῖς σου ἐν ταῖς θείαις ἐντολαῖς,
τῷ Θεῷ τῷ Νομοδότῃ δόξαν νέμομεν αἰεὶ· σοὶ δὲ τῷ
πιστῷ ἐργάτῃ καὶ θεράποντι Αὐτοῦ, οἰκονόμῳ τε
ἀξίῳ κληρουχίας τῆς Αὐτοῦ, ὕμνον ψάλλομεν
ἀξίως λέγοντες μιᾷ φωνῇ·

Χαίροις τὸ κλέος Ἀρχιερέων·
χαίροις ὁ ἔπαινος τῶν Δικαίων.

Χαίροις τῆς αὐλῆς Κυρίου ἢ κατάκαρπος ἐλαία·
χαίροις πίστεως τιμίας ἢ θεόγραφος σημαία.

Χαίροις ἄνερ θελημάτων ἱερῶν ἐκπληρωτά·
χαίροις Πάτερ τῶν πενήτων πρόθυμε προασπιστά.

Χαίροις τῆς θεολογίας περισπούδαστος υἱός·
χαίροις τῆς θεογνωσίας ὁ γλυκύτατος καρπός.

Χαίροις κρήνη ἢ πληροῦσα τοὺς ἐν δίψει τηκομένους·
χαίροις νέκταρ τὸ εὐφραῖνον τοὺς δεινοῖς κεκρατημένους.

Χαίροις τῆς ἀφθάρτου δόξης ὁ μέγας ἀριστεύς·
χαίροις τῶν φθορᾶ πεσόντων θεοφόρος προνομεύς.

Χαίροις Ῥώσων ἐπίσκοπε.

Παραμύθιον ἐγένου Ἰωάννη τοῦ λαοῦ, ἀθυμίαν
ἐκδιώκων ἐκ τῶν καρδιῶν αὐτῶν τῇ ἀπλότητι
σῶν λόγων καὶ σοφαῖς σου διδαχαῖς, ἐν ἀγάπῃ

πρὸς τοὺς πάντας ἀληθεῖ διατελῶν. Ἄμα τε καὶ βακτηρία γέγονας τῶν ἀσταθῶν, ἐν τῷ φόβῳ τοῦ Κυρίου σταθερῶς διακρατῶν καὶ στηρίζων τοὺς ἐν ζάλῃ κλονουμένους τῶν δεινῶν. Ταῖς καλαῖς σου ὑποθήκαις στηριχθέντες καὶ ἡμεῖς, ἄσμασιν ἐπευφημοῦμεν τῶν ἐπάθλων σου σειρὰς καὶ βοῶμεν εὐχαρίστως τῷ Θεῷ ὧδὴν φωτός·

Ἀλληλουῖα.

Ρεῦμα ματαιοφροσύνης τῇ πληρότητι σοῦ βίου κατεξήρανας εἰς τέλος ταπεινόφρον Ἰωάννη καὶ ἐν πλησμονῇ μετέσχες ἀγαθῶν τῶν αἰωνίων. Τῷ Κυρίῳ γὰρ πιστεύσας ἐν ἀμεταθέτῳ γνώμη, ἔλαβες τὸν ὑπερπλήρη ποταμὸν τῶν χαρισμάτων, ὡς ὑπέσχετο Ἐκεῖνος δοῦναι τοῖς πιστοῖς πλουσίως, ῥέοντα ἐκ τῆς κοιλίας τῆς ψυχῆς σου ἀκωλύτως. Τῶν ναμάτων ὅθεν τούτων μετασχεῖν ἐπιποθοῦντες, οἱ τιμῶντες σου τὴν μνήμην τὴν σεπτὴν ἐν εὐλαβείᾳ, τὰς πρὸς Κύριον λιτάς σου ἐξαιτούμεθα βοῶντες ταῦτα σοι ἐν ἀρμονίᾳ·

Χαίροις ὁ φίλος τοῦ σοῦ Νυμφίου·
χαίροις ὁ λύχνος τοῦ σοῦ ποιμνίου.

Χαίροις ὁ ἐν ἐγρηγόρσει τὴν ψυχὴν σου ἐτοιμάσας·
χαίροις προσευχῆς ἐλαίῳ τὴν λαμπάδα ὁ ἀνάψας.

Χαίροις ἀκροτάτου βίου τύπος καὶ ὑπογραμμός·
χαίροις θείας θεωρίας νοῦς ὁ πάνυ ἱερός.

Χαίροις ὁ ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ τελείᾳ διαπρέψας·
χαίροις ὁ ἐν ταπεινώσει τῇ ἀγία ἀριστεύσας.

Χαίροις τῶν Ἀγίων πάντων ὁ λαμπρύνας τὰς χορείας·
χαίροις τῶν Ἀγγέλων φθάσας τὰς αὐλοὺς στρατηγίας.

Χαίροις κλέος τῆς Ῥωσσίας ἐν δυστήνοις τοῖς καιροῖς·
χαίροις κάλλος Ἐκκλησίας ἐν υἱοῖς τοῖς ἐκλεκτοῖς.

Χαίροις Ῥώσων ἐπίσκοπε.

Σαλῶν ἐνθέους τρόπους ἐζήλωσας καλῶς καὶ εἰς
γῆν κατέρριψας κακίας σοφιστήν, τὸν Θεὸν δὲ
ἠϋφρανας σοφίας τὴν πηγὴν, Ἰωάννη ὅσιε σεπτὲ
Ἀρχιερεῦ. Δι' Αὐτόν γὰρ γέγονας τῷ πνεύματι
πτωχὸς καὶ ἀξίως ἔτυχες πολλῶν μακαρισμῶν, ἐν
φωτὶ δὲ ὤκησας, ὡς Χριστὸς ὑπέσχετο, Βασιλείαν
ἄληκτον τὴν τῶν Οὐρανῶν. Ἐν ἧ αἰωνίου δόξης με-
τασχών, σὺν τοῖς ἐκλεκτοῖς, τῆς χαρᾶς τὴν αἶνεσιν
προσφωνεῖν ἠξίωσαι, ψάλλων ἐκτενῶς τῷ παν-
τουργῷ Θεῷ.

Ἀλληλούϊα.

Τριάδος τῆς ἀγίας ὑπέρμαχος τελῶν, τὰς βουλάς
κατήσχυνας ἀθέων δυσσεβῶν καὶ Ἀγίων ὑψω-
σας τὴν μνήμην τὴν σεπτὴν, ὧν τοὺς ἄθλους
ἔστερξας ἐπόμενος καλῶς καὶ τιμῶν τοῖς ἔργοις
σου αὐτῶν τὴν βιοτήν. Καὶ ἡμεῖς τιμῶντές σου ἐν
ἄσμασι καινοῖς, Ἰωάννη πάνσεπτε τὰς πλείστας
ἀρετάς, ἃς Θεῷ προσήγαγες ὡς θείαν ἀπαρχήν,
δόξαν τούτῳ νέμομεν ὡς δοῦλοι ταπεινοὶ καὶ σοὶ
πόθῳ λέγομεν τοιάδε ἐκτενῶς·

Χαίροις ὁ θύτης ἐν εὐλαβείᾳ·
χαίροις ὁ πρέσβυς ἐν παρρησίᾳ.

Χαίροις θείων ἀγγελμάτων ὁ πιστὸς ἐκπληρωτῆς·
χαίροις νόμου προσταγμάτων ὁ ἐχέφρων τηρητής.

Χαίροις τῆς θεολογίας ἐν τῇ πράξει ὑπηρέτης·
χαίροις τῆς φιλοσοφίας τῆς ὑψίστης νομοθέτης.

Χαίροις ὁ πολλοὺς διδάξας Οὐρανοῦ τὴν θείαν τάξιν·
χαίροις ἔργον ὁ ποιήσας τὴν ἀνόθευτον ἀγάπην.

Χαίροις ἄνω σὴν καρδίαν μεταθέσας ἐν συνέσει·
χαίροις τῶν ματαίων πάντων ἀποστάς ἐν ἐπιγνώσει.

Χαίροις τῆς δικαιοσύνης περισπούδαστος υἱός·
χαίροις τῆς θεοπειθείας ὁ καλλίκαρπος βλαστός.

Χαίροις Ῥώσων ἐπίσκοπε.

Υπηρέτης τοῦ Κυρίου γέγονας ἐν τῷ Ναῶ,
Τούτῳ νέμων Ἰωάννη τὰς λατρείας ἐκτενῶς, ὡς
τῇ τάξει τῇ ἀγία ἔννομος Ἀρχιερεὺς καὶ τῷ ὕψει
σῆς καρδίας ἄγγελος μετὰ σαρκός. Τῆς ἐνθέου λει-
τουργίας μετασχὼν ἐν οὐρανοῖς, ἔνθα τάξεις τῶν
Ἀγγέλων λιτανεύουσι Θεῷ καὶ λατρεύουσιν ἀπαύ-
στως δόξαν ψάλλοντες Αὐτῷ, ὕμνον προσφωνεῖς
συμφώνως τὸν Τρισάγιον Θεῷ, προσκαλεῖς δὲ πά-
ντας ἅμα τοῦ συμπάλλειν τὴν ὠδὴν·

Ἀλληλούϊα.

Φῶς φωτὸς ἐξ ἀνεσπέρου Ἰωάννη προσλαβὼν,
φαίνεις πᾶσι τοῖς ἐν σκότει τὴν ἀνέκλειπτον
χαρὰν καὶ χειραγωγεῖς πρὸς τρίβον τὴν εὐθείαν
τῆς ζωῆς, ἔνθα οὐ προσκύπτει ὅστις τῷ Κυρίῳ πει-
θαρχεῖ. Καὶ ἡμεῖς τῶν φωτεινῶν σου ἔργων τὴν λα-
μπρὰν πληθύν, καθορῶντες χαρμοσύνως μέλλομεν
τὰ θαυμαστὰ τῆς τελείας πολιτείας, ἣν μετῆλθες
ἐν φωτὶ καὶ φωνοῦμεν ἐν πληρώσει ταῦτα σοι χαρ-
μονικῶς·

Χαίροις Κυρίου ὁ ὑπηρέτης·
χαίροις ἐχθίστου ὁ καθαιρέτης.

Χαίροις Πνεύματος Ἁγίου τὸ πολύτιμον δοχεῖον·
χαίροις θείων δωρημάτων τὸ πληρέστατον ταμεῖον.
Χαίροις τοῦ φωτὸς τὰ ἔργα ὃ ἐν βίῳ σου ποιήσας·
χαίροις τρίβον τὴν εὐθείαν ἀπροσκόπτως βηματίσας.
Χαίροις ὃ ἐν εὐχερείᾳ τοὺς Ὁσίους ἀντιγράψας·
χαίροις ὃ ἐν εὐφροσύνῃ οὐρανοὺς ἐξιχνιάσας.
Χαίροις τῆς καλῆς στρατείας ὃ τελέσας τὴν πορείαν·
χαίροις τῶν ἀγνῶν καμάτων ὃ λαβὼν τὴν παγκαρπίαν.
Χαίροις Ῥώσων εὐσεβούντων ἢ σεβάσμιος μορφῆ·
χαίροις τῶν πιστῶν ἀπάντων γαληνόμορφος πνοή.

Χαίροις Ῥώσων ἐπίσκοπε.

Χρισθεὶς ἱερατείας τῷ μύρῳ τῷ σεπτῷ, Κυρίου
Ἰωάννη εἰς τόπον ἱερὸν καὶ τύπον ἔστης τού-
του δειχθεὶς Ἀρχιερεύς, κοσμήσας θρόνους δύο
Ῥώσων Διασπορᾶς. Τοὺς ἄρνας δὲ ποιάνας Χρι-
στοῦ τοὺς λογικούς, εἰς τόπον χλόης θείας, ὑδάτων
εἰς πηγὰς, ἐξέθρεψας γνησίως ἐν ἄρτῳ ζωτικῷ καὶ
ἔσβεσας τὴν δίψαν ἐν ὕδασι ζωῆς, αὐτῶν ψυχὰς
ποιήσας ἀντὶ φθαρτῶν καινάς. Γηθόμενοι οὖν πά-
ντες, υἱοὶ ὡς εὐπειθεῖς, ἐν ἐπιγνώσει πλήθους χρη-
στῶν σου δωρεῶν, ὡς προσφορὰν θυσίας βοῶμεν
τῷ Θεῷ ἐν ἐκτενεῖ αἰνέσει ᾧδὴν ἀγγελικὴν·

Ἀλληλούϊα.

Υυχὴν σου τὴν ἁγίαν, χερσὶ τοῦ πλαστουργοῦ
Θεοῦ σου ἐναπέθου, ὡς δίκαιος υἱός, κερδίσας
Ἰωάννη τὸν κληρὸν τῆς ζωῆς. Ἀφθάρτων κοινωνή-
σας ἐν δόξῃ ἀγαθῶν, ἃ πρὸ αἰῶνων πάντων ἠτοί-
μασε Πατήρ, Τριάδος τῆς ἁγίας τῷ Θρόνῳ τῷ σε-

πτῶ, παρίστασαι πρεσβέων ἀεὶ ὑπὲρ ἡμῶν. Ὡς
πένητες ἰκέται ἐστῶτες καὶ ἡμεῖς, τὴν σὴν μεγα-
λωσύνην ὑμνοῦμεν πρεπωδῶς, βοῶντες σοι τοιάδε
φωναῖς ὑποποιαῖς·

Χαίροις φερώνυμε τοῦ Ἀγγέλου·
χαίροις ὁμώνυμε τοῦ Προδρόμου.

Χαίροις λειτουργὲ μέγαλε τῆς λαμπρότητος Κυρίου·
χαίροις θεωρὲ τῆς δόξης καὶ φωτὸς τοῦ αἰωνίου.

Χαίροις τῶν ἐν ἀσθενείαις συμπαθέστατος ἀκέστωρ·
χαίροις τῶν ἐν ταῖς ἀνάγκαις τῆς πενίας ἀντιλήπτωρ.

Χαίροις ἐν ἀγαθωσύνη τὰς πορείας σου εὐθύνας·
χαίροις ἀγαθῶν ποιμένων τὰ συστήματα φαιδρύνας.

Χαίροις τῆς χρηστῆς ἐλπίδος ὁ λαβὼν τὰς ἀντιδόσεις·
χαίροις τῷ Ὑπεραγάθῳ δούς ψυχῆς ὀλοκαρπώσεις.

Χαίροις ποταμὸν θαυμάτων ἐξ ἀφθάρτου σκήνους βλύζων·
χαίροις θησαυρὸν ἐλέους τοῖς τιμῶσι σε ὁ δίδων.

Χαίροις Ῥώσσων ἐπίσκοπε.

Ωπανίερε Πάτερ, Ὁσίων καὶ Δικαίων τὸ στέ-
φος, κλεινῶν Ἱεραρχῶν τε ἡ δόξα (γ') ὁ ἐν τῇ
σοφῇ σαλότητι Θεὸν τὸν πάνσοφον ἐν μετοχῇ
ἐγγίσας καὶ ἐν στερῶν ἀσκήσει σου ἐχθρὸν τὸν δό-
λιον νικητικῶς συντρίψας· ὁ στυλιτῶν τῶν πάλαι
τοὺς ἀγῶνας τοὺς καλοὺς ζηλώσας, Ἀρχιερέων δὲ
τῶν θείων τῇ ὁδῷ ἐπόμενος ἐν εὐπειθείᾳ, ὧν καὶ
σεμνύνεις τὴν ὁμήγυριν ἐν χρόνοις τοῖς ὑστάτοις
τῆς δυσχερείας, ποιμάνας Ῥώσσους τῆς Διασπορᾶς
ἐν ἀγιότητι καὶ λάμπων ἐν ἀφθαρσίᾳ τοῦ σοῦ λει-
ψάνου, ἐξ οὗ ἰάσεις βλύζουσιν ποταμηδὸν ἐκάστῳ

τῷ σὲ καλοῦντι· δέξαι ἐκ στειρευούσης διανοίας αἴ-
νεσιν καὶ ὕμνον καρδίας μου χερσωθείσης, καινὴν
καὶ καρποφόρον ποιῶν ταύτην ἰκεσίαις σου, τοῦ
ψάλλειν Θεῷ αἰτίῳ καλῶν ἀπάντων ἀδιαλείπτως·

Ἀλληλούϊα.

Καὶ πάλιν τὸ Κοντάκιον.

Ἦχος πλ. δ'. Τῇ Ὑπερμάχῳ.

Γεραρχίας τιμηθεὶς τῷ ἀξιώματι, καὶ ἀληθείας
πορευθεὶς τοῖς δικαιώμασι, ταῦτα ἔργοις σου
ὑπέγραψας Ἰωάννη. Διοράσεως τῷ κάλλει λαμ-
πρυνόμενος, καὶ θαυμάτων δωρεαῖς διακρινόμενος·
σοὶ οὖν μέλλομεν· Χαίροις Ῥώσσω ἐπίσκοπε.

Πρὸ δὲ τοῦ δι' εὐχῶν, τὸ ἀκόλουθον.

Ἦχος γ'. Τὴν ὠραιότητα.

Πηγὴν ἀθάνατον, Χριστὸν ἐπέγνωκας, τούτῳ
ἐπόμενος, ψυχῆς εὐθύτητι, Ἀρχιερεὺς καταστα-
θεὶς, τῶν Ῥώσσω ὡς Ἰωάννη· στέρξας τὴν ἐγκρά-
τειαν, καὶ σαλῶν τὴν ταπείνωσιν· γράψας κατορ-
θώματα, στυλιτῶν ἐν πιστότητι· διὸ ἐκ τοῦ ἀφθάρ-
του σου σκήνου· βλύζει θαυμάτων πλείστη χάρις.

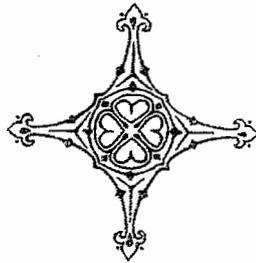
Δίστιχα Ἀκροτελεύτια

Τὴν λειτουργίαν δέχου μου τῶν ὕμνων Ἰωάννη,
ὁ λειτουργήσας τῷ Θεῷ ὡς Ῥώσσω Ἀρχιδύτης,
νῦν δὲ Ἀγγέλοις συνωδὰ ὕμνον ἀπαύστως ᾄδεις,
ὕμνων τὸν Ὑπερῦμνητον Θεὸν εἰς τοὺς αἰῶνας,

“Ὁν εὐμενῇ πρεσβείαις σου ποίησον σοῖς ἰκέταις,
ἐν ὕμνων τούτων προσφοραῖς φθέγγεται Ἰσιδώρα.

Θαυμάτων σου ταῖς χάρισι πλησον μου τὴν καρδίαν,
συνάμα πόθῳ ἐκβοᾷ Γεώργιος ἰκέτης,
τὰ θαυμαστὰ τοῦ βίου σου ἄδειν ἐπιποθήσας,
καὶ χαίροις σοι ἀναφωνῶν ἀπαύστως Ἰωάννη.

Ὅμοῦ τοὺς μεγαλύνοντας σὴν μνήμην ἐν αἰνέσει,
μεγάλης δόξης ποίησον μετόχους εἰς αἰῶνας,
εὐχαῖς σου πρὸς Ὑψιστον ἀπαύστοις Ἰωάννη,
ἵνα φωτὸς οἰκήσωμεν σκηνώσεις μετ’ Ἀγγέλων,
Πατρὶ, Υἱῷ καὶ Πνεύματι νέμοντες τὴν λατρείαν.

Ἑλλήνων χορείας λειτουργόν,
Ἰωάννην, μέλψωμεν
Μοναστηρίου γηθόμενοι
Σερβίας κράζοντες
τὴν χειμαζομένην
ταύτην μειονότητα
ὁ λόγοις ἀναψύξας ἐνθέοις σου
πᾶσιν ἀνέδειξας
πρὸς ἐμπεριστάτους ἅπαντας
σὴν ἀγάπην,
σεπτέ, καὶ συμπάθειαν.

(Ἐκ τοῦ μικροῦ Ἑσπερινοῦ)